

Констатује се да су на главни претрес приступили: оптужени Грујић Бранко, Поповић Бранко, Славковић Драган, Кораћ Иван, Филиповић Сениша и Драгићевић Драгутин, који су приведени из Окружног затвора у Београду, заменик Тужиоца за ратне злочине Милан Петровић, браниоци оптужених, адвокати Шалић Миломир за оптужене Драгићевић Драгутина и Грујић Бранка, те адвокат Перковић Мирослав за оптуженог Поповић Бранка, који се јавља и као замена адвоката Сташевића, за оптуженог Филиповића, а за адвокате Ђокић Драгана и Ђорђевић Мирослава јавља се адвокат Шалић Миломир.

Такође су приступили пуномоћници оштећених, адвокат Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић.

Суд доноси

## РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

## НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли нам је дошао сведок? Јесте.

## САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА ВУЧКОВИЋ ВОЈИНА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека уђе сведок. Добар дан.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте Вучковић Војин?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да видимо личне податке. Ваш надимак је Жућа?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име оца?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Електромеханичар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Електромеханичар?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, електротехничар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станујете, на истој адреси коју сте навели у истрази, Умка?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милије Станојловића?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 69-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рођени сте?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 09.01.1962. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У Прибоју на Лиму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте као сведок дужни да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Предвиђена је и казна затвора до пет година. Уколико сматрате да бисте се одговором на поједина питања изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, значи Ви или неко од Ваших блиских сродника, нисте дужни да одговарате, али само на поједина питања. Ви сте већ положили заклетву у истрази, па Вас ја опомињем на тај текст, јер положена заклетва и даље важи и за Вас.

**Сведок Вучковић Војин, са личним подацима као у истрази, упозорен, опоменут, након што је положио заклетву, наводи:**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дали Ваш исказ у истрази?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете при том исказу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Због начела непосредности поступка, Ви ћете данас морати да нам дате исказ овде на главном претресу, али одмах да Вас упозорим, Ваш исказ је веома широк и превазилази границе наше оптужнице, у оквиру које ми морамо да се крећемо, значи на овом главном претресу.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке ствари које нису обухваћене оптужницом, немамо ни мандат, а ни времена да овде понављамо. Према томе, ја бих Вас молила да се Ви крећете у границама оптужнице која је овде у овом поступку подигнута против оптужених Грујић Бранка, Поповић Бранка, Славковић Драгана, званог Торо, Кораћ Ивана, званог Зокс, Филиповић Синише, званог Лопов и Драгићевић Драгутина, званог Босанац, којима се ставља на терет да су извршили кривично дело ратни злочин против цивилног становништва у периоду од почетка маја до половине јула 1992. године на територији општине Зворник. У питању су догађаји, пре свега, исељавање људи из Козлука, места у зворничкој општини. Значи, то је један догађај који се ставља на терет окривљенима Грујићу и Поповићу. Затим се ради о злочинима учињеним у Дому културе Челопек и злочинима на пољопривредном добру Економија и Циглана, па да нам Ви укратко, значи прво испричате како се то догодило то да Ви уопште дођете на то подручје, због чега, у ком својству, да ли сте у овом критичном периоду боравили на том простору и да ли Вам је нешто познато од ових догађаја које сам сада поменула? Изволите.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ево овако: дана 04. априла 1992. године Мирослав Богдановић који је тада, мислим да је био посланик Српске радикалне странке, замолио ме да одем са њим и са још једним лицем, Зоран се звао до Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зоран?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Зоран, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај Зоран?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Зоран, исто из Српске радикалне странке, пошто је то било, наводно, како ми је речено, да су позвани од СДС.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, тај Богдановић посланик?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Посланик и Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како се тај Зоран презива?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ранкић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ранкић? Какве везе Ви имате са тим посланицима и са том странком?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам чувао Мирослава Богдановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чували сте га?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, обезбеђивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте електромеханичар?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, али сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чувар, шта сте Ви?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, активни спортиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви тада били запослени негде, да ли сте негде радили?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Имао сам своју фирму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово сте радили, хонорарно?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Хонорарно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као обезбеђење?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте кренули 04. априла 1992. године?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Кренули смо за Зворник. Тада смо отишли до Тршића, где је наводно био штаб СДС, где је Мирослав Богдановић разговарао са представницима СДС тог краја. Ко је био присутан на том састанку, нисам био унутра, него сам био у спољном делу објекта за обезбеђење. У повратку, како ми је речено, значи и сазнање од Мирослава Богдановића, речено је да се на овом подручју припрема сукоб, да се припрема сукоб где се очекује, где се тражи од Српске радикалне странке да пошаље два аутобуса добровољаца.

**Констатује се да је приступио бранилац опт. Кораћ Ивана, адвокат Драган Ђокић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко припрема сукоб?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да СДА припрема сукоб са Србима, јер је већ сукоб почео у Сарајеву, а месец дана раније је било убиство једног водника на релацији Незук-Сапна-Међеђа, значи, активног лица, официра Југословенске народне армије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас је ишло тог 04. априла?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Троје, тројица, нас троје је ишло тада, тројица, Мирослав Богдановић, Ранкић и ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто сте друго у истрази причали, да не бисмо се после враћали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 07. априла је сасвим нешто друго. Значи, први одлазак је 04., а други одлазак је 07. априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте у истрази да је тада ишао Ваш брат и неки Улемек?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не, 07. априла, 07. априла је то било, јер 07. априла смо ми били заробљени, значи, Мирослав Богдановић, ја, мој брат и Улемек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, 04. априла?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Смо ишли тамо Мирослав Богдановић, ја, Војин Вучковић и Зоран Ранкић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је било тог 04. априла? Где сте били, на том састанку, где је то било?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Састанак је био у Тршићу у једном подруму, где је тада био штаб СДС.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нисте били у хотелу «Језеро»?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је 07., а ја причам о 04. априлу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али у истрази сте друго причали, зато Вам одмах предочавам, да се не бисмо враћали, пошто је исказ јако дугачак, зато питам. Кажете да сте били у хотелу «Језеро»?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Хотел «Језеро» је после тога, после тога смо отишли у хотел «Језеро».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После чега?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: После састанка у Тршићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је отишао?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Босански Тршић, не српски Тршић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, ко је отишао?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, отишао је Ранкић, Мирослав Богдановић, били су представници СДС.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то био?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Мислим да је био Брано Грујић, мислим да је био и Павловић, било је још њих једно пет-шест лица, која визуелно, значи, визуелно могу, знам их овако визуелно, али по имену и презимену не бих могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те друге?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је 04. април?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, не, не, то је што се тиче СДС.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, 04. април, и даље о њему причамо?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, о 04. априлу и даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте били Ви када су били Грујић и Павловић?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесам, био сам у хотелу «Језеро», значи после састанка у Тршићу, отишао сам у хотел «Језеро». То је на српској територији. Међутим, то је још увек тада било СФРЈ, значи, није било ни Србија, ни Босна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је било на том састанку, јесте били присутни ту?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам био на вратима, једноставно, обезбеђење тих лица, јер сам ја био задужен за обезбеђење Мирослава Богдановића. После састанка, значи, то је било негде око 1 по поноћи, ми смо се вратили за Београд. 07. априла, 07. априла у поподневним сатима, значи то је негде од, између пет и шест ми смо већ били на територији Малог Зворника, где смо тада прешли пешачки, Каракај, мост на Каракају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, Мирослав Богдановић, ја, Војин Вучковић, мој брат Душан Вучковић и Улемек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је тај Улемек?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је после, то је Легија у преводу. Тада сам га знао као Улемек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли неки Сенић?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Сенић, Сенић, Улемек Сенић, тако му је било име и презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то овај Легија сада што се помиње?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком својству он иде?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Он је ишао, пошто је Мирослав Богдановић је син од оца који је радио у дипломатији, двадесетпет година и онда је на конту контакта војних структура и полицијских структура, пошао и Улемек, који је тада био лично обезбеђење начелника контраобавештајне службе Неђу Бошковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да ли је ишао и тај Бошковић

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не. Тада се ишло, тада је Улемек пошао да се приведе самозвани пуковник Пусула који је у име СДС, значи и у своје сопствено име, вршио продају оружја, како Србима, тако и Муслиманима и самим тим, био је иницијална каписла за стварање сукоба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То овај Легија да га приведе?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која су његова овлашћења то за привођење?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Он је једино био легитимно лице, јер када смо били заробљени у ноћи између 07. и 08. априла 1992. године, имао је легитимацију војске Југословенске народне армије и тада је начелник криминалистичке службе у Зворнику, Фадил Мујић, звао број који му је Улемек дао и јавио се, значи на интервенцију начелника контраобавештајне службе Неђе Бошковића, је успео да се обезбеди размена, да не би дошло до сукоба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био припадник ЈНА?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Он је био тада припадник Југословенске народне армије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И имао ту легитимацију?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали вас тројица преосталих легитимације?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Мирослав Богдановић имао је легитимацију од српске СДГ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добровољачке гарде?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, што је и мени обезбедио у периоду од 04. до 06. априла због одласка на терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А брат Ваш?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Брат није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није имао?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Он је имао само личну карту. И приликом заробљавања, значи то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је вас заробио?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Нас су заробили, шта ја знам, то је петнаст до двадесет лица, то је било на улазу у Зворнику, сам улаз у Зворник, не знам сада тачно како се зове, али знам тачно место. То је код ове нове пумпе што је прављена од Драгана Спасојевића, који су носили мађарске калашњикове, значи, разлика између наше аутоматске пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није нам то важно, само, ја сам заборавила. Имате ту један списак са псеудонимима. Уколико будете имали потребу да помињете та лица, да уместо имена кажете тај псеудоним. Погледајте ту тај списак.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, уколико будете имали потребу да помињете та лица. Добро, заробљавају вас и даље шта се догађа?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Тада нас одводе у Ватрогасни дом, значи, Зворник је два дана пре тога већ био у рукама СДА, активиста уопште и од полицијских снага, значи, војника добили су оружје, да би, та баријера је била између, каракајски мост, десно је значи била српска страна, каракајски мост, лева страна, према Зворнику је била муслиманска страна. Одвели су нас у Ватрогасни дом и после тога смо одведени у полицијску станицу где смо прошли један шпалир од овако педесет, шездесет полицајаца, што полицајаца, што активиста СДА и где смо били поломљени, буквално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је Вама поломљено?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Два ребра су ми, значи, поломљена, колено десно ми је излетело приликом удараца кундаком пушке М-48, а десни зглоб, такође. То је у том моменту било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, они су вас, зашто су они вас тукли, шта кажете? Чиме сте ви прешли тај мост?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Прешли смо колима «Мерцедесом 123», које је припадало Мишку Карајчићу, власник је Мишко Карајчић, који је био пријатељ Мирослава Богдановића и који је дао возило на употребу. Ја сам возио то возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то неко приватно возило или службено?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Приватно, приватно возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај Мишко?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Он је исто био припадник Српске радикалне странке, али, једноставно, није ишао, дао је возило и једноставно није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви имали неки багаж у тим колима?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, у тим колима, значи, по доласку на терен, да кажем терен – на територију Зворника, после каракајског моста отишли смо десно у фабрику «Алхос», где смо задужили оружје. То су биле четири аутоматске пушке, био је, мислим да је био сандук муниције, то је хиљаду комада и било је бомби, можда, тако, десет сандука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то бомби?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, можда тридесетак комада, тако, тридесет, четрдесет комада, не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било још неког оруђа, неких жица, неких капа, нечега?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, колико се ја сећам да није било. Једино је, значи, лично наоружање, пиштољи, значи, било је четири, пет пиштоља и Улемек што је носио хеклер КОХ «тројка». То је његово службено оружје било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажу нам ови сведоци да је било неких жица за дављење, неких «баклава», неких капа са оним прорезима. Да ли је било нешто тако?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Колико ја знам, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Колико ја знам, не. Сада не знам да ли су Мирослав или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је дао то оружје?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: СДС.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Због тога што је Мирослав Богдановић требао да сачека да прихвати два аутобуса добровољаца Српске радикалне странке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је требало они да дођу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Трели су у ноћи између 07. и 08. априла 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, да поделите оружје?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, него мора да прихвати људство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам, зашто наоружање вама?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Због личне безбедности, сигурности, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли су вам одузели то када су вас заробили?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесу. Сада ту највећа поента у свему томе што у свом том поступку су нормалну улогу одиграла два лица – једно је начелник крим. службе Зворника, Фадил Мујић, који нас је склонио у своју канцеларију на другом спрату и закључао са дуплим вратима и ту нас оставио због размене. Он је у том моменту, са киме је разговарао телефоном – не знам, али обезбедио је и извлачење своје породице, супруге и двоје деце, а комплетно извлачење нас је припремао Мустафа Јахић, иначе радник «Сигнала», значи Ауто-школа «Сигнал», тако да смо ми, негде пола седам, петнаест до седам, 08. априла извучени преко, од Зворника према Дивичу. То је прелаз код централе Мали Зворник, пошто она има проток тај између Србије и Босне и Херцеговине и са једне и са друге стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко вас је то извукао?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Извукао нас је директно Мустафа Јахић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту вас спасао? Нешто сте се о томе изјашњавали? Јесте сазнали, ко је ту вас размењивао, ко је обезбедио то ваше излажење?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Наше излажење, то је обезбедио, тај прихват, прихват је вршио Марко Павловић на српској страни, а иначе смо сами тим возилом, значи, био је Мустафа Јахић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим, ко је ургирао да се ви пустите, то питам, да поједноставим?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Мислим да је био начелник контраобавештајне службе Неђа Бошковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је он ургирао?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да је он ургирао и да је ургирао, колико ја знам, мајор Жика, мајор Жика, то је Арканов, Арканов официр, СДГ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај ту што се помиње под псеудонимом, да ли је он нешто ургирао?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да Вам кажем, ја не знам да ли је један од ових двоје ургирало, јер не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам на које мислите конкретно?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Под «К».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под «К» или ко?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Или под «П». Мислим да је «К» имао могућности због функције које је имао тада, да ургира да се изврши размена, да не би долазило до крвопролића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не знате да ли је?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам, значи, имао је те могућности и значи не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А поменули сте Марко Павловић да је он у прихвату учествовао. Ко је тај човек и на који начин прихват? Када сте Ви упознали тог човека?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Марка Павловића први пут сам упознао 04. априла у хотелу «Језеро».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Малом Зворнику?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У Малом Зворнику и други пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је упознао? Да се вратимо на тај сусрет.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, нема шта, то је Мирослав Богдановић, он је био тај који ме је упознао са човеком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он тог човека већ знао? Да ли сте то закључили?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Сигурно, значи, сигурно да су се познавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то био неки човек у цивилу, у униформи?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Тада је био у маскирној униформи, значи без неког видног обележја, да ли има чин или не, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није имао чин?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Није имао чин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Вам је рекао Богдановић, ко је то?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ништа, само је речено, ово је Марко Павловић и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је функција?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, ништа, само нас је упознао, значи само смо се упознали. Ја после тога нисам желео да улазим у неке даље разговоре, јер ми није ни било место ту за разговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када сте га поново, кажете, видели?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 07.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 07., значи, 15 до 7 је отприлике било на Малом Зворнику, значи централа Мали Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет је он ту био?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким је био?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, било је, пошто је војска ту држала тај објект, значи, са војском је био присутан на објекту, значи званичном војском Југословенске народне армије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ништа, ту смо прихваћени и онда смо преноћили у хотелу «Језеро». Међутим, тог дана је негде око 11 часова, већ Зворник био нападнут, 08. априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је напао Зворник?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Зворник тада, не знам ко је напао Зворник, значи, директно Зворник, али 09., 09. априла смо ја, мој брат и Улемек били укључени у други дан ослобађања Зворника, значи та операција која је трајала два дана.



ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте 08., до колико сати били затворени?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Били смо 08. до 15 до 7 увече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увече?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, а иначе смо, иначе смо негде 08. ујутру, значи у раним јутарњим сатима, значи то је било можда око 1 сат смо заробљени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тог 08. док сте ту боравили заробљени, да ли је било неких пуцања, гранатирања, да ли сте чули борбе неке?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Чуо сам, чуо сам борбе, значи то је било значи пешадијско оружје и највише што је било лако артиљеријско оруђе, наоружање. То је било минобацач од 60 мм и ракетни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије је то оружје?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Домаће производње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то употребљавао?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, не знам ко је дошао 08. тада, значи, не знам ко је долазио 08., значи, ко је вршљао, али с обзиром да је на терену тада претежено било Арканово људство, а да су 08. и 09. прикључило се још два аутобуса добровољаца Српске радикалне странке, од мештана, ја не верујем да је неко учествовао. Можда њих неколико ако је учествовало у комплетној тој операцији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, они су напали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када кажете напад на Зворник?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Арканово људство и ови? Да ли је било неких ЈНА?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: ЈНА, не верујем да је било из једног разлога, значи, нема потребе да штитим, јер сматрам да је тада, јер, значи, да је с обзиром да је 1991. године Југословенска народна армија била такозвана «тампон» зона између сукоба на територији Хрватске, између Хрвата и Срба на тој територији, исти став су они заузели, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви непосредно неко сазнање немате о томе?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, што се тиче лично војске или шта ја знам неких специјалних јединица Министарства, Савезног министарства и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, кажете, 09., шта се дешава сада 09.?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 09. смо били распоређени да идемо линијом, путем преко Њивица, значи улаз у Зворник, то такозване Њивице и директно до центра града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када кажете – били смо, ко је био распоређен?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, била је група добровољаца, био сам ја, Улемек, мој брат, Богдановић Мирослав није ишао. Он је остао у Малом Зворнику и било је иза нас негде око двадесет до тридесет полицајаца који су ишли на једно педесетак до сто метара иза нас, онако груписани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови из Зворника полицајци?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, зворничка, значи ови који су припадали резервном саставу Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте то ишли, у град?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У град, значи према центру града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте се то ангажовали као добровољац?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Као добровољац, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали сте ту?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Остао сам ту, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се Ви сада ту ангажујете? Хајте нам то испричајте. Како се организујете?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, ништа, то је 09., то све када се завршило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то трајало, 08., 09.?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 08. и 09. је то трајало. 09. је трајало то негде до 3 сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту било повређених, убијених мештана Зворника?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Једно два лица која су погинула у том сукобу, било је можда, можда је једно, двоје рањених овамо на српској страни, али било је доста цивила у току тог сукоба који су позвани да се окупе на том тргу, значи где је Дом здравља, у том центру, где је Дом здравља, где је џамија. Сада је ту Тржни центар окол.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то позвао да се окупе?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, преко радиа, Радио Зворник, сада ко је био преко Радио Зворника, ја тада нисам знао, да би се избегло крвопролиће. Тада је негде око пет аутобуса изведено муслиманског и хрватског живља ван територије, значи у Србију, да не би долазило до много чега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Муслиманског и хрватског?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А српског?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Српско је већ побегло, они су напустили већ, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је организовао да ти Муслимани и Хрвати изађу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, то је полиција вршила. Значи, полицијске снаге су вршиле обезбеђење, превоз и директно до прелаза, што пешаког моста у самом центру, а што до моста у Каракају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим су они ишли превозним средствима у Србију?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Аутобусима, који су припадали фирми «Дринатрансу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то организовао?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, ко би могао, значи, једино може СДС у сарадњи са Министарством унутрашњих послова Зворника, са полицијом у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ти људи су прешли?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте Ви видели?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То сам ја лично видео. Па, нема то, има та касета коју сам ја правио са новинаром Илан Зив и која је тачно, којим путем се ишло и објашњено како се све то издешавало, значи, та касета постоји и та касета је код Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите о преласку ових људи?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, да, о свему томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему, свему?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: О комплетним збивањима на територији Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У периоду?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Од 04. априла па све до 28., 29. јула 1992. године са прекидом, значи прекидом боравка на терену од 17. маја до 04. јуна. Тада нисам био на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте снимали на тој касети?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: На тој касети је тачно речено, комплетно како се одиграла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите, интервју Ваш?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви причате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми више волимо живу реч, а и закон нам налаже да чујемо живу реч. Добро? Рекли смо 09., ти људи излазе?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 09. излазе, 10. ујутру, 10. ујутру смо се негде око 8 сати окупили у «Алхосу», где сам био ја, мој брат, Улемек, био је Мирослав Богдановић. Тада је дошао и Брано Грујић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви њега први пут упознали, то нам нисте рекли?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Кога, Брану Грујића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 04. априла у Тршићу, где је био штаб СДС.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је са њим упознао?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, Богдановић, Мирослав Богдановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто Богдановић?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је рекао, ко је то?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, ништа речено је председник СДС и ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Зворник?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули шта он прича са тим Богдановићем, у ком својству?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Знате шта, ја сам био, то се све 04. дешавало негде око 10-11 сати увече, тај састанак који су имали. Међутим, ја сам стајао напољу због обезбеђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули или не?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Поново, сада кажете, 10. априла видите у «Алхосу» Грујића?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У «Алхосу», заједно са Грујићем, Павловићем. Тада је био и Зоран Пажин. Он је, тако је представљено, магационер, био је задужен за доделу оружја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Магационер, где?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Магационер у «Алхосу», али је он званично официр ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се то у «Алхосу», ми знамо да је «Алхос» фабрика, шта је тада «Алхос», кажете за доделу оружја у «Алхосу»?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, немам појма, да Вам кажем искрено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било ту у «Алхосу» када сте Ви дошли? Да ли је била фабрика?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ми смо били горе у канцеларијама, значи ја сад, значи унутар фабрике ја нисам улазио, него смо у том предњем делу, пошто је била канцеларија комерцијале, шта ја знам, ми смо били у горњем делу, а у доњем делу је била кухиња и још неколико просторија. То је после, касније употребљено за неке ствари које су ван памети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било у «Алхосу» када Ви долазите тог 10. смештено? Да ли је ту војска, полиција или фабрика?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, били су сви, значи војска и полиција. Тада је проглашено ратно стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви знате да је проглашено?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, било је званично преко Радио Зворника да је проглашено ратно стање и да се позивају сви војни обвезници, а и оии који су ван територије да се обавесте да се врате на територију Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Муслимани и Срби?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, Срби, јер то је било под српском власти сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада је било под српском власти?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да. Муслимани су имали своју мобилизацију пре, до 06. априла, а Срби су званично 10. објавили, 09. или 10. објавили мобилизацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се одазвали на мобилизацију?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, јесу, онда су директно, значи они су слали, значи своје службе, значи полицију и војску да доводе људе ту у «Алхос», формирали су своје јединице, значи, штаб територијалне одбране и тада је био Ратни штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А само да се вратимо на тај 10. Том састанку, кажете, присуствују од ових који су нама овде оптужени, Грујић и Павловић?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком својству они?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Грујић и Павловић, Грујић је био председник СДС који је, а Марко Павловић, барем колико сам ја схватио, да је био задужен, задужен за организовање уопште тог поручја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Подручја, значи, организовање одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбране?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то функција?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам шта су они давали после, које су функције давали и они су се смењивали на сваких седам дана, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се смењивао?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, командни кадар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега командни кадар, војске, полиције?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Војске и полиције, директори предузећа и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се дешава на том састанку 10. априла? Да ли сте Ви присутни ту?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Присутан сам и тада је од мене тражено да организујем добровољце, да их ставим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, ко тражи од Вас?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: СДС.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да ли је СДС човек неки, питам Вас, који човек?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Брано Грујић и Павловић, тражили да све добровољце ставе под једну команду, да команда искључиво припада Ратном штабу Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, да ли Ви знате, када је формиран тај Ратни штаб?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ратни штаб је формиран, моје, значи моје мишљење је да је Ратни штаб формиран у периоду негде око 04. априла, у том термину, значи,

када су Муслимани објавили званично мобилизацију, тада је и створен Ратни штаб територијалне одбране Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Штаб територијалне одбране?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, Ратни штаб, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте Ви чули да је постојао неки Кризни штаб?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, имали су они Кризни штаб. После тога, значи када су ти сукоби, након пар дана утихнули, онда из Ратног штаба, Ратни штаб ја мислим да је преиначен у Кризни штаб, барем тако сам ја схватао. Сада не знам како су они правно то радили и правно замислили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био на челу Ратног, а ко на челу Кризног штаба?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Било их је много.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неко од ове двојице, Грујић, Поповић или не?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Мислим да је Брано Грујић смењен и да је он постављен за председника општине, након пар дана. Значи, то је негде у термину, 13. априла он је ишао као председник општине Зворник на састанак у Козлук, где сам ишао тада у обезбеђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо после када будемо о Козлуку. Само ово да завршимо. 10. априла, значи, њих двојица Вама, шта дају у задатак?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Дају задатак да се добровољци ставе сви под једну команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ратног штаба ТО, да ли сам Вас добро разумела?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви прихватате ту функцију?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја тада, ту функцију, ја сам рекао, нисам довољно кадар да се тога прихватим, из једног разлога што добровољци, било је из свих странака и тешко је добровољце контролисати. Међутим, тражио сам да људство које сматрам да може да буде подвргнуто послушности Ратног штаба, значи штаба Ратног, Кризног штаба или штаба територијалне одбране, било је око 34, око 34 људи, добровољаца, који су смештени у фабрику «Инжињеринг», то је ван Зворника, то је једно четири, пет километара, ван Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то у Каракају?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: «Инжењеринг», то је у Каракају, мислим да је то у Каракају, само моменат, каракајски мост, само да, каракајски мост, десно, онда има надвожњак – јесте, то припада Каракају према железничкој станици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фабрика «Инжењеринг»?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, фабрика «Инжењеринг».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је ту било, кажете?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, ништа биле су бараке које су додељене, две бараке, да би то могло да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је доделио?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Општина Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Доделила је добровољцима на коришћење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви знате да је општина дала те бараке?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, ко би други могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, шта се даље дешава?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: После тога, значи, 13. априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви преузели на крају ту функцију?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесам, преузео сам ту функцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да будете? Јесте добили неко решење?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Добио сам решење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Писмено?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Писмено решење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Писмено решење од Бране Грујића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате то решење?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Има то у документацији већ, постоји то решење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој документацији?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Постоји документација о том решењу. Не знам да ли сте добили ту документацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, то постоји већ од 2003. године та документација и друго што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Решење да се Ви, не знам на шта мислите, реците ми конкретно, писмено решење у коме пише, шта?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Писмено решење о формирању јединице «Игор Марковић», где се општина обавезује у шест тачака, где се општина обавезује да обезбеди смештај, храну и материјално-техничка средства, а иначе је била интервентног карактера, значи, у случају тежих сукоба, у случају пробијање линије одбрамбене линије, та јединица је имала тај задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко доноси то решење?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Доноси Ратни штаб територијалне одбране Зворника. Е сада, ја сам тражио од Бране Грујића да људство које је припадало тој јединици да морају имати статус, у случају погибије и рањавања, значи да њихове породице морају имати барем неко обезбеђење и то људство је вођено у фабрици «Метална» да је привремено запослено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко решење донето о томе?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Има, ја то могу да Вам донесем, није то проблем уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте то мислили да донесете? Колико Ви мислите пута да ми Вас испитујемо? Ви сте то и истражном судији рекли, ја кроз онај исказ видим да сте Ви свашта обећали. Ништа нисте дали, ни један доказ на који сте се позивали и о коме сте говорили.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Али, то већ имате Ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немамо, можда сте Тужиоцу дали. Тужиоче, да ли је Вама нешто дао сведок?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кома сте дали? Мени сигурно нисте, истражном судији нисте, Тужиоцу, ја не знам коме другом? Можда неком браниоцу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам то дао адвокату Ђорђевићу, Драгољубу Ђорђевићу који је заступао мог брата и није ми јасно због чега то није предато, али ћу отићи данас да то са њим решим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте Ви то њему дали, шта сте му дали, конкретно да знам о чему причамо?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Решење, значи о формирању јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте му дали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте му дали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, има Богами, поприлично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, има сигурно пар месеци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пар месеци?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у августу прошле године сте рекли да ћете, сада је септембар, значи, то је тринаест месеци, а Ви кажете пар? Пар је, колико, два, три, пет?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Шест, седам месеци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте му још дали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Решење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То решење, добро?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Решење, онда решење постоји о набавци опреме, значи, униформе, израду униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије решење, од када?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Решење, значи, сва решења је издавао, значи, Ратни штаб уз одобрење општине, која општина је финансирала, значи, давала новац за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под опремом мислите униформе?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О набавци униформе?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За јединицу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Вам је рекао Брано Грујић за те добровољце? Шта сте се договорили? Да ли сте се нешто са њим договорили, усмено или писмено?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, ништа, ја сам рекао да искључиво наређење, као што је и он сам напоменуо, да се искључиво наређења извршавају од Ратног штаба територијалне одбране Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве везе има Брано Грујић са Ратним штабом територијалне одбране?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Он је био у првом моменту у том Ратном штабу, па је после пребачен да буде председник општине, а Ратни штаб је преузео Марко Павловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, да ли знате то?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја мислим да је то Ратни штаб негде око, негде од 10., 11., тако нешто да је било, априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте Ви званично постали командант ове јединице «Игор Марковић»?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Званичан командант, то је 27. априла, јер 26. априла је Игор Марковић погинуо приликом ослобађања Куле града, Куле и Куле града, јер ту је било смештено доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви постајете командант те јединице?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, «Игор Марковић».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које припада та јединица?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Припада штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Територијалне одбране?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Одбране Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што сте рекли?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко је Вама командант?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Мени је командант Марко Павловић, а командант Марку Павловић је пуковник Милошевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Милошевић, мислим командант Дринског корпуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је формиран Дрински корпус?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, то је још увек припадало све до 19. маја, то је припадало Југословенској народној армији, а 19. маја 1992. године престаје надлежност Југословенске народне армије и онда је она расформирана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, да се вратимо на период до 19. маја.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко командује Марку Павловићу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Командује, тада је наређење издавао Саво Јанковић који је био командант Тузланског корпуса, уствари, а Милошевић је био командант Дринске бригаде, а не Дринског корпуса, пардон, лапсус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту коме надређен, Саво Јанковић?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Сава Јанковић, генерал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као командант корпуса?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тузланског?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, то је, он је надлежан Милошевићу, Милошевић је надлежан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите надређен?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Надређен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саво Јанковић, па Милошевић?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јанковић, Милошевић, Павловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је седиште овога је у Тузли, претпостављам?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, они су изашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су они изашли из Тузле?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Из Тузле су изашли, само моменат, ја мислим да је негде око 20. априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где је након тога стациониран Сава Јанковић?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам, ја сам га тада видео у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 20. априла?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, значи око 20. априла и после тога само је представљен пуковник Милошевић да је командант Дринске бригаде и да сва овлашћења и наређења он издаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он издаје?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, коме, значи једино може Марку Павловићу, тим штабима територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, штабовима, кажете, не само зворничким?



СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, па, значи, све у комплекту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Бијељина и друга нека места?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Где Милошевић има своју команду? Где му је локација?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да ли је Гучево или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно брдо?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, да видимо тај период до 19. маја. Кажете, ЈНА, да ли је била ЈНА уопште ту до 19. маја на територији Зворника? Ми смо овде чули да ту нема никаква ни бригада, ни ништа, да нема касарна, да нема уопште у Зворнику?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Касарна је формирана тек 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, до 19. маја, после ћемо то?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: До 19. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била ту нека војска пре?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, до 19. маја је вршено извлачење наоружања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи из Тузланског корпуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али питам на територији општине?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Све је то прешло преко Зворника у Мали Зворник у касарну, јер то им је сигурно план извлачења материјално-техничких средстава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је до 19. маја била стационарирана нека јединица ЈНА у Зворнику, да Ви знате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Топчидерска јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Топчидерска?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то јединица?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је јединица безбедности. Њих је било двадесет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они били лоцирани?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Лоцирани су били, дат им је објекат обданиште, дечије обданиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У граду?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Мислим у Каракају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неког припадника те Топчидерске јединице?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Био је капетан Милоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А презиме?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Милоје, Милоје, он је убијен када је постао председник, када му је дато председник Ратног суда или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је постављен за председника?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, постављен за председника Ратног суда и он је убијен у једној игри командног кадра Ратног штаба на Дечијој Коси, такозваној.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када бих Вам ја рекла неко презиме, да ли би препознали некога?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није Јовић? Да ли може да буде да је Јовић?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јовић, ја знам једног Милета Јовића, али он је имао сасвим неку другу функцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, тај Милоје? Није Јовић?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Капетан, син капетана Милоја је још увек у Зворнику и он је добио стан од општине Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Осим те Топчидерске јединице безбедности, да ли је била још нека јединица, можда нека тенковска?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Тенковска јединица је била, али то је приликом повлачења из Тузле. Њом је командовао мајор Зоран Јовановић, иначе, по надлежности они су припадали Ваљевском корпусу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је била та тенковска?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Она је била иза Дома културе у Челопеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био ту Драган Обреновић, можда капетан?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Обреновић, он јесте био, једно кратко време и он је, ја не знам тачно када је он постављен за команданта Зворничке бригаде. Мислим да је постављен у јуну, 28. јуна за команданта Зворничке бригаде, када је формирана Војна пошта 8469.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте то сигурни или мислите?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 28. јуна да је он постављен?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да. Иначе, то се мењало командант сваких седам дана, тако да их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како је то функционисало, значи, да се задржимо на овом периоду до 19. маја. Ви сте сада ту постали, кажете, 27. априла командант те добровољачке јединице?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: «Игор Марковић».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ми смо овде чули од многих да је то била нека озлоглашена паравојна формација. Прво, да ли је то тачно да је то паравојна формација?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја не видим, паравојна формација, ако Ви званично имате документ и ми смо били једина јединица која је легитимна, значи, која је званично била легитимисана на том подручју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите због овог решења о коме причате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, и због решења, и друго, што су сва наређења, ја нисам хтео покретати јединицу без писменог наређења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га добијали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, од Марка Павловића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неко то решење, да ли сте сачували?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када мислите да нам га дате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У паузи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У паузи? То не може, ја не могу да примам странке у паузи. Имате Тужиоца, има пут како то иде.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви то имате код себе?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, дајте, шта ће нам пауза, дајте да видимо шта имате. То су, значи, оне писмене наредбе од Ратног штаба које помињете у истрази, ако сам ја то добро схватила?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви кажете да ни једном нисте хтели радњу да обавите без тих наредби?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то наредбе које се односе на борбе, учествовање у тим акцијама?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има пуно тога? Хвала. Па, шта је ово? Ја ово имам у предмету. Где су Вам наредбе? Ово је списак доказа из предмета.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су Вам те одлуке? Опис докумената, ово су ознаке Хашког трибунала?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле Вама ово?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Од адвоката Ђорђевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, Ваша документа којима Ви документујете да Вам је он писмене наредбе давао, то Вам тражим.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: А то? Ништа, то ћу ја данас код Ђорђевића и да са њим, да документацију покупим, да Вам донесем у наредних 48 часова.

**Констатује се да сведок као документацију о претходним тврдњама, прилаже суду извод из судског списка за који наводи да га је добио од адвоката Драгољуба Ђорђевића, а који се односи на попис хашких докумената који су побројани у предмету, те да ће у року од 48 часова од сада, од адвоката прибавити писмене наредбе за које наводи да је добијао од Марка Павловића.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пошто ми немамо те наредбе, изволите, Ви нам то опишите, шта је то? Колико пута, за које послове, за које задатке сте Ви то добијали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, добијали смо за задатак везано за Калесију. То је у периоду од 06. маја 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава 06. маја у Калесији?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 06. маја, у периоду од 06. до 09. маја су вођене операције у саставу Зворничке бригаде и Бирчанске бригаде, којом је командовао мајор Андрић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ту су вођене ратне операције?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, ратне операције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На подручју Калесије?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Калесија је код Тузле?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, она је од Црног врха после Осмака према Тузли, на том делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је ту водио борбе?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ту је вођено са.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ваше стране, ко је био?  
СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, била је моја јединица.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Игор Марковић»?  
СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: «Игор Марковић», била је војна полиција. Што се тиче Зворничке бригаде, било је.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, која Зворничка бригада када не постоји још?  
СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Они су је звали Зворничка бригада тада.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који они?  
СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Павловић, Грујић, безбедњаци који су радили тада у овом.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, јединица «Игор Марковић»?  
СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то војна полиција?  
СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је припадало садашњој Војној пошти 8469.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тада рекосте, још то није формирано?  
СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Територијална одбрана Зворника, Бирчанска бригада под руководством мајора Андрића.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то Светозар Андрић?  
СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Светозар Андрић.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Бирчанска бригада?  
СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?  
СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: И тенковска јединица мајора Богуновића.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И против кога сте се то борили?  
СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То се борило против СДА, активиста и ових њихових, шта ја знам, «зелених беретки», како су их називали и тако даље.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, од 06. до 09., кажете?  
СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су те борбе?  
СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За те борбе сте имали наредбе од?  
СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, да.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то изгледало?  
СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Наређује се јединици «Игор Марковић» да се стави под команду Бирчанске бригаде, мајору Андрићу, ставља се на располагање и наређење.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли то значи да је и та територијална одбрана исто под командом Бирчанске бригаде, када учествује са вама, Зворника, када учествује са вама у тим борбама?  
СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, чим је то заједничка операција, онда би требало, значи, заједнички да доносе одлуке, не видим да би.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама онда надређен?  
СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Пошто је мени дато мајор Андрић, онда је он мени тада био надређени.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте у борбама?  
СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, иначе?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Иначе, тада је био Марко Павловић на територији Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких борби на територији самог Зворника? Не тако тамо даље од Црног врха?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је било ослобађање Куле 26. априла 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте и ту учествовали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша јединица?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је још ту учествовао?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Учествовала је Топчидерска јединица, која је била и носилац те операције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то је онда ЈНА?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она је била носилац операција?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тај капетан Милоје?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што је био командант?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ваша јединица и ко још?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Били су ту радикали Лознице, Малог Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лознице?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Из Лознице, Малог Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови Арканови, да ли су учествовали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Арканови тада нису учествовали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Арканови јесу учествовали на Кули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 26.?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 26., да, тада је њима погинуло двојица људи, мислим Рамбо и мајор Жика су погинули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте 26. априла учествовали у тим борбама за Кулу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је са супротне стране тамо учествовао?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: На супротној страни, како је дато обавештење, значи од стране ЈНА, значи од капетана Милоја, припадала је муџахединска јединица, само моменат, значи људи који су дошли са стране, значи, «Ханџар дивизија», који су припадали «Ханџар дивизији».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је тих људи било?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Било их је око 350.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око 350?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да. Од тога њих осморо је чувало саму Кулу, а Кула град сам ја добио наређење да пресечем доток људи до Куле града и да их потиснем према, даље према Липљу, према Тузли и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте то добили наређење?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Од ЈНА, значи од Милоја капетана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је јединица «Игор Марковић» бројала људи?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, она је осцилирала са бројем људства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било тада, рецимо 27., када сте Ви постали командант, колико сте имали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Било нас је, само моменат негде, ја мислим око 50.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах, у старту?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Мислим, не, не, значи, вршена је селекција људи који су долазили. Ја сам до 26., до 27. априла, значи у периоду од 09. до 27., 26 добровољаца протерао са територије Зворника због крађе, пљачке и због многих ствари што су рађене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле су ти људи били?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, били су из Панчева, били су из, не знам ни ја одакле све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Србије?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били ту и неки локални људи?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, били су ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вашој јединици?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били су?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте неке са Цера, са овог Јардана и то?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да ли је међу тих 26 протераних било и неких домаћих?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не, не нису, домаћи, домаћи не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису, само ови из Србије?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, Цер, Цер и Јардан, ја сам добио те две јединице 06. јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тек 06. јуна?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 06. јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, то ћемо онда после. То су две јединице, са колико људи?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Укупно 184.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само њих?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Само њих, то је било распоређено за чување линије Мемићи, Хајвази, Орлић, кота 602.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А од тих 26 када сте протерали, колико је остало на дан 27. априла када сте постали командант?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, имао сам негде 34 укупно тог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А рекосте око 50? То је било пре него што сте ове?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, директно и било је, било је 15 до 16 људи који су били са терена, значи домаћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи укупно 50?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Укупно 50.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, имали сте 34 добровољаца плус 16 домаћих?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је на дан када сте Ви, и после шта се дешава, да ли имате и даље 50 људи или мање или више, или како?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ево овако: то је значи 06. јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да видимо прво до 19. маја. Ви кажете напуштате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да направимо ту неки пресек. До 19. маја је свих 50?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остају ту?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Они се расформирају, део јединице се расформирао 04. маја, 04. маја одлазе, само моменат, добровољци Српске радикалне странке из Руме, под командом Симе Четника, одлазе са Пером Јанковићем у Калесију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, Пера Јанковић је био председник СДС за Калесију и чување фабрике, то је било чување фабрике гума чији је он био власник, једноставно је тада тражена помоћ од СДС и они су их упутили овамо код нас, да би могли да се део јединице пошаље тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 04. маја они одлазе?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да то није била нека побуна?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесте, то је била врста побуне. Ја сам постројио целу јединицу и питао, рекао, значи, сада ови који одлазе, нема шта више да се оптерећују, нити могу да се позивају да су део јединице. Ово што се ради, значи, не личи ни на нешто што је нормалног карактера, него видим да су то чисти лични интереси у питању, а да није интерес свеопшти, значи да је то одбрана територије или народа или било чега, па да схватим, али лични интереси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да одлазе због личних неких?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Интереса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог Пере?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Пере Јанковића, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да су они самовољно напустили Вашу јединицу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Они су самовољно. Ја сам то рекао, ко жели са Симом, нека слободно иступи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И 04. маја, колико њих одлази?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Одлази их, ја мислим негде до 20, значи 18 до 20 припадника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико Вама остаје 04. маја онда?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 04. маја ми је остало њих 14.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У целој јединици?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У целој јединици и тада се прикључује део домаћег становништва, те попуњавају, значи ту бројку до 50.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вама и даље командује Марко Павловић?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да. Ја од њих сам само искључиво добијао писмена наређења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од којих њих?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, од Марка Павловића, од Бране Грујића, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А каква наређења добијате од Бране Грујића, ког карактера?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, пошто је он тада био председник општине, ми смо добијали од општине за јединицу везано што се тиче хране, што се тиче униформи и што се тиче цигара и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекосте наређења? То баш нису наређења, храна униформа, цигаре? Да ли добијате од Бране нека наређења или само тај?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Само то. Иначе од Бране Грујића, значи, он није више имао додирних тачака са наређењима, барем што сам ја схватио тада, у том периоду, а све остало је, значи, штаб, Ратни штаб територијалне одбране давао наређења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Ви знате који је однос тог Ратног штаба територијалне одбране и општине, чији је председник Брано Грујић? Да ли они ту делују заједно или су то две независне организације? Како то функционише?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама то познато? Да ли сте Ви некада били на неким састанцима?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Нисам био на састанку ни једном. Њима сам прекинуо неки састанак 27. априла, наводно био је тајни састанак и онда ја сам био револтиран због чега уопште тајни састанак, због чега постоји тајни састанак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је направио тајни састанак?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам. Значи, било је њих 12, 13, 15, од 12 до 15.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где то?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је било у објекту до општине, не знам сада како се зове тај објекат, али то је од општине можда, можда стотинак метара пре општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је ту било лоцирано?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ту је, у том периоду, то је био Ратни штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то у нечијој канцеларији био тај тајни састанак?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Можда је то било њихово Министарство одбране или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била нечија канцеларија?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Канцеларија јесте, али не знам чија канцеларија је то била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви сазнали, ако је то био тајни састанак?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, добио сам обавештење да се одржава неки тајни састанак и онда сам ја ушао на тај састанак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте ушли?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, ушао сам са ногом у вратима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како? Нисам чула, извините, вратима? Ногом у врата? То се тако у Умци улази или иначе то тако радите? Ногом у врата? И кога тамо затичете?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Затичем њих, значи, поред Грујића, Павловића, капетана Милоја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог о коме малопре причате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, онда мислим да је био и под овим «К» псеудонимом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у ком он својству, тај «К»? Шта је он био?



СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја мислим да је он био начелник полиције. Онда је ту био и за обавештајни рад и за, шта ја знам, ти безбедњаци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто сте се Ви наљутили, кажете?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Из једног разлога што претходних дана су тражили да идем на разоружање села Дивич, Дивич и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тражио?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ратни штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лично Вама, ко је Вама рекао, иди да разоружаш? Да ли је Вама неко лично рекао или сте чули да траже од Вас?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, они су само тражили, значи није било лично, значи лице да је постојало неко, него једноставно преко курира су тражили да се спреми јединица да иде на разоружање села Дивич.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који курир долази код Вас да Вам то пренесе?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Нема тог курира, тај је курир погинуо 1994. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, постојао је, пре него што је погинуо, ко је то био, Ваш курир?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њихов курир?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Курир из штаба територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже, ко га шаље?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ратни штаб, значи није рекао име и презиме, него шаље га Ратни штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: И каже, да спремите јединице за разоружање села Дивич. Рекох, само писмено донесите и онда можемо разговарати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, то сте Ви рекли том куриру?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, само писмено, пренесите господи писмено. После тога су, значи, отишли на то разоружавање Дивича и још неких места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, значи, Ратни штаб кога је организовао, значи, војну полицију, добровољце, шта ја знам, ту Гогићеву групу, Пиварски групу, Челетову групу, Нишког и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте Ви сазнали или сте видели лично да су ти људи разоружавали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Зворник је мали град, тако да се све види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви нисте прихватили да то радите, зато што нисте имали писмено наређење?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Без писменог наређења, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када сте чули да су то ипак неки други одрадили?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, то се видело по доношењу оружја, по доношењу оружја које је било дугих цеви 940 и нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, где је то донето?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Молим?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Где је донето то?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У Стандард.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је сада у Стандарду?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У Стандарду је пребачено седиште, јер ту се планирало формирање, формирање касарне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је још увек април, је ли тако?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, да, али, значи, имали су већ одређене распореде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пребачено седиште, чега?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Седиште, ту је била војна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само војна полиција?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, обична?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Она је имала своју станицу код хотела «Дрина», у центру града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А «Алхос», да ли он и даље постоји, тада крајем априла?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: «Алхос», «Алхос», постојао је још увек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је тамо?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Тамо је, тамо је било, мислим да је Стево Радић претежно био, да је био задужен за «Алхос».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је у «Алхосу» стационирано, неки људи, снаге, оружје?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Магацин, магацин оружја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, магацин оружја?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, добро, да се вратимо на ово. Значи, Ви сте незадовољни зато што нисте добили писмено наређење?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Било је дискредитовање, значи, дискредитовања људи, тако да сам ја дошао да расчистим везано за то и онда ми је речено, каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте полако. Да ли можемо да не користимо те пасиве, речено, урађено, него да одмах кажете ко је рекао коме, ако се сећате, а ако не, реците, не сећам се и ко упада, рекосте, Ви ногом и ко још са Вама упада на тај тајни састанак?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, упадају још из моје јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то био?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Мијо Павловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он Вама неки заменик био?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесте, заменик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко још?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Мија Павловић и било је још ту људи који су били распоређени напољу и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А само вас двојица унутра?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Било су још двојица у ходнику, двоје, троје људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим на састанак, ко улази?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: На састанак, само ја и Мија Павловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колико то траје, шта ту причате, са ким?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Пошто је Марко Павловић био овако на челу, а сви остали су седели око њега, питао сам, чему тајни састанак, па каже, састанак за постављење команданта Ратног штаба, званично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марко каже?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да. Рекох, добро, ништа, може ли се знати, ко је командант. Онда ми је Марко рекао да је он постављен за команданта Ратног штаба. Рекох, добро, убудуће сва писмена, сва наређења која иду, иду писменим путем оверена, потписана и протоколирана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, зар то није било и до тада тако? Ја сам Вас схватила да Ви нисте хтели ништа да радите без писмена?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не, не, ја нисам хтео, управо због тих ствари које су радили на разбијању јединице, на много чему. Било је ту и неких наручених ликвидација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У априлу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, да, у априлу и до 17. маја, тако да сам ја 17. маја званично изведен са терена под јаким обезбеђењем и доведен кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви завршили тај Ваш упад на тај састанак 27.? Рекли сте да нећете ништа више без писмених наређења?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, да. Значи, немојте ми слати курира, него ми искључиво само писмена наређења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, шта су они рекли?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па ми немамо никакав проблем, ми немамо сукоб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они кажу, немају са Вама сукоб?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, немају сукоб, рекох, ја колико знам нема сукоба. Међутим, сматрам и даље да ја нисам имао сукоб са њима, да ли су они имали сукоб са мном, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, сада нисам схватила, до 17. да ли добијате наређења или не?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Добијам наређења писмено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, тај Ваш упад је уродио плодом?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли се та наређења односе само на учешће у борбама или?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: За све, значи мора постојати наређење. Ако је Ратни штаб, онда мора постојати значи сва писмена наређења, свако покретање, за сваку набавку материјално-техничких средстава мора да постоји писменим путем, мора да постоји протоколирано, оверено и све дато писменим путем. Дао сам примедбу да је много људи узимало оружје, значи у «Алхосу», а да су се пресвлачили по три, четири пута и узимали оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више пута исти људи?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Више пута исти људи, значи, тада сам и Пажину скренуо пажњу да све један који долази, да мора да да личну карту и да се све води записано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је било Ваше седиште, где су Ваши људи били смештени?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У «Инжењерингу», то су бараке «Инжењеринга».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бараке те у Каракају?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: «Инжењеринг», да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да ли су били још негде? Ми смо овде чули на неколико места? Чак и оптужени кажу, било их је у неким зградама и у некој кући неког Јахијагића?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је тек после 06., у зградама је било тек, само моменат, у зградама је било тек у јулу месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јулу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јулу месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У зградама у граду?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да. Али то је неколико станова било. А иначе, од општине смо добили за коришћење куће од адвоката Алије Ефендића која је до општине била, значи, од њих смо добили то написмено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Његову кућу Вама дала општина?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: На коришћење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је он био?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Он, не знам где је био, пошто је он био организатор, организатор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био у својој кући, напустио је кућу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте добили његову кућу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јула месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је једна кућа?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, једна кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, исто у јулу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ваш брат, где је био смештен?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У јулу месецу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, уопште?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Уопште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште? Где сте Ви спавали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам спавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До тог, рекосте малопре, 19., сада кажете 17.?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: До 19, до 17. маја у «Инжењерингу», бараке «Инжењеринга».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, брат?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Брат је исто био смештен званично у «Инжењерингу», а сада где је спавао, то је, то не знам, пошто често је ишао по кафанама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, добро, опет да дођемо некако до тог 17. маја.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете 27. упали сте на тај састанак и то све што се десило. Шта се после догађа?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: После тога, ми смо имали неке хладне односе значи са Ратним штабом, значи јединица као јединица је имала хладне односе. У том периоду ја сам у јединици вршио обуку и дообуку, значи, такозване те редовне физичке активности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте вршили обуку?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву, војну обуку?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, кондициону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, кондициону? Добро, ту у Зворнику?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, до 17. маја, да ли се воде неке борбе, осим овога што сте учествовали у Калесији, од 06. до 09., да ли има још одлазака на терен и тако даље?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Било је интервенција, значи, линија када је пуцала или када је одбрамбена линија, онда смо ми били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда Ваши војници?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Онда смо ми добијали наређења моторолом, радио везом за интервенцију на том подручју. Оно што бих хтео напоменути, значи 13. априла је био састанак између српске општине Зворник и Козлука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то заказао?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја не знам ко је заказао, али с обзиром да се у Козлуку, да је Фадил Бањановић, представник те регије Муслимана, значи њих 50.000, колико је било у тој регији, око 12.000 је било окупљено у Козлуку и спремало се да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Људи, мештана?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 12.000 мештана спремало се за одлазак ван територије. Међутим, тада је Брано Грујић, као председник општине, онда зворничко-тузлански.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ефендија?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, поп наш и њихов ефендија су присуствовали састанку заједно са Фадилом Бањановићем и комплетно, значи тим представницима из околних села око Козлука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам ишао тада на обезбеђење Бране Грујића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је ангажовао да Ви њега обезбеђујете?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ратни штаб и Миле Ерић је ишао заједно са мном. Он је из Челопека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Цивилно лице је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, значи, 13. априла Ви одлазите и шта се тамо дешава?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Одлазим у Козлук. Ми смо тада седели у колима испред њиховог Дома културе. У Дом културе су ушли Брано Грујић, наш поп зворничко-тузлански, ефендија је исто био тада са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и он ушао у Дом?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесте. Сада, не сећам се за Марка Павловића да је био, мислим да није био, колико се сећам, али постоји тај видео запис тог састанка, видео и аудио запис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Откуд знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто сте се изјашњавали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, то је то у Топчидерској јединици и код њих је то, дато је Милану Ступару, мајору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви присуствовали у Дому на том састанку?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, био сам напољу заједно са Милетом Ерићем и том масом која се окупила испред Дома.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, нисте слушали шта они причају?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не, не, значи били смо напољу. Нисмо чак били ни у кругу Дома.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај народ окупљени, јесу они спремни за одлазак?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, они су се спремили за одлазак, значи, са колима, са тракторима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте схватили зашто иду, који је разлог?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесам схватио сам разлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Разлог је несигурност у комплетном том подручју, једноставно људи су спашавали сами себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, од ратних проблема и глупости.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Ви увидесте да је то глупост?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Када увиђам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично, да када увиђате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам то увидео још 1991. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто дођосте у ту глупост да будете део глупости?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, шта да радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, зашто сте то урадили, зашто сте дошли тамо?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, ето, фактички уништио сам свој живот. Не само свој, него и моје породице. Значи, један непромишљен потез и плаћаш онда цео живот.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је био резултат тог састанка у Козлуку 13. априла?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Састанак је био да народ, значи Муслимани да остану на својим огњиштима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је договорено?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је договорено, да се неће правити глупости, значи, да се води рачуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ће водити рачуна?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, после 13. априла, значи, мислим да је 15., 16., 17., та три дана, Фадил Бањановић, Фадил Бањановић, представник са својим братом, ја не знам сада како се он зове и са Мирсадом која је била шеф, да ли лабораторије «Витинке» или тако нешто, значи имала је, дошли су на састанак и тражили да их лично обезбеђујем са јединицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Вас дошли?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте Ви били тада?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У «Алхосу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви то прихватили?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесам прихватио сам, значи, све до 17. маја, докле смо били присутни на терену, значи проблема мештани Козлука нису имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ко Вама то сада даје наредбу да Ви њих обезбеђујете? Јесте добили писмену наредбу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не дају ми наредбу, не дају ми наредбу, значи, ни штаб ни ово, значи то сам самовољно прихватио и аутоматски сам ушао у сукоб са структурама везано за то, тако да, значи, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким сте тада дошли у сукоб?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Са СДС, са полицијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Ви закључујете да сте ушли у сукоб, да су они због тога према Вама?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, јер у том периоду, значи, од 15. априла, 15. априла до 17. маја, пет пута ми је била наручена ликвидација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте Ви њих обезбеђивали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам са јединицом обезбеђивао то људство, значи, након седам дана боравка у Козлуку, Фадил Бањановић и то њихово руководство СДА је дало предлог да Министарство унутрашњих послова, значи било је петнаест припадника полиције, да они немају потребе, јер имају сигурност, значи, редовно раде, значи, нема никаквих збивања погрешних, значи, нема никаквих ексцеса ту. Значи, први Србин који је направио ексцес добио је такве батине, да му више не пада на памет ни да помисли, а камоли било шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петнаест припадника полиције, муслиманске?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Муслиманске, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Су ту били?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су имали оружје?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Имали су аутоматске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А остали, јесу предали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Остали, значи они нису радили на том. Договорено је да протерају своје екстремисте, значи 13. априла је договорено да протерају своје екстремисте, како би то подручје остало мирно и заштићено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су протерали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли их је било?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ево, на пример, ја сам долазио са двојицом припадника јединице, иако сам остале распоређивао околу, долазио сам, значи са пиштољем, значи без дугих цеви код њих, директно у Дом. Значи, свако вече сам долазио тамо да видим да ли има проблема, да ли њима треба нешто, на пример.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било са тим екстремистима?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, они су отишли даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте их Ви видели да су отишли?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Отишли су они даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви видели или сте чули?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не, не, чуо сам значи да су отишли даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јер остало је од 4.700 Муслимана Козлука око 2.500 људи је остало у том тренутку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У месту?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, у месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то отишли, да ли знате? Да ли су мештани или су екстремисти?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Мештани, па, нису они имали много екстремиста. Они су имали негде око 10-12 екстремиста директно ту у Козлуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви подразумевате под екстремистима?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Под екстремисте подразумевам људе који су обезбеђивали оружје, подстрекивали, значи, обезбеђивали, продавали оружје, подстрекивали на сукоб, директан сукоб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то људи Козлучани или неки са стране?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Било је њих троје из Козлука. Иначе, остали су били из Тузле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта је било са осталих, колико рекосте, сада испада 2.000 мештана, где су они?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Две хиљаде мештана, они су отишли пут Лознице, њихова она махала у Лозници, отишли су у шабачку регију, значи, Крупањ и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У том периоду, значи, април, до краја априла су отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови што су остали, зашто они не одоше, да ли то знате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, не знам зашто ти људи нису остали, једноставно, из једног разлога што вероватно су имали сигурност, значи редовно су радили, нису имали проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали су кући?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, остали су кући. «Витинка», фабрика «Витинке» је нормално радила, функционисала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су могли да излазе из Козлука напоље, у Зворник или негде да иду? Да ли су биле неке барикаде?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Нису биле барикаде, него сам једноставно замолио Фадила да своје грађане замоли једноставно да се не излази, да не долази до сукоба, јер већ је у Табанцима, значи место пре тога, је постојала барикада и да не би долазило до самих ликвидација на лицу барикаде, значи, ту на лицу места, замолио сам га да заиста поведе рачуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Козлук окружен муслиманским или српским селима?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: И муслиманским и српским местима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, они ипак нису излазили?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из места?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Нису излазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се то одвија? Кажете, до 17. маја све Ви чувате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 17. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Храна, вода, да ли се обезбеђује?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесте, чак ми је пребачено што сам им омогућио да два шлепера брашна, да дође у село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је пребацио?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Сами мештани Табанаца, уопште и када сам долазио у Зворник су ми пребацивали, зашто је теби то потребно да ти њима обезбеђујеш храну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате неког Пеју?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Пеја, Пеја је био мајор СДГ, значи Арканове јединице. Знам га лично и немам неко мишљење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О њему?



СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са њим било? Да ли је он био ту на територији Зворника?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесте он је био на територији, значи, приликом ослобађања Зворника. Остао је све до 11. априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то је колико, четири дана?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, они су 11 дана укупно остали, 11 дана. Ја мислим да је 17. или 18. априла, али знам да десети дан када су направили проблем, да су 11., тај 11. знам, значи 17., само моменат, 17. ујутру да је Аркан долазио, 16., 17. април, долазио у 15 до 6 код мене у канцеларију «Алхос» и питао: шта се то дешава. Ја сам рекао, врати се својој јединици и ми немамо шта да причамо. Знам да је неколико њих, колико сам чуо, да је неколико њих стрељао из своје јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Везано је за 72 лица која су извршила стрељање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: На Шљункари, у Каракају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то урадио?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Арканова јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви то знате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, био сам присутан када су их изводили из «Алхос», пошто су та лица била у «Алхосу» у приземљу и више пута су улазили у те просторије да врше малтретирање. Више пута сам их позивао, мислим да је особље докторка, да ли беше Луговска, имала је руско презиме, који су били ту присутни, да укажу прву помоћ и ја сам та врата држао закључана са двојицом стражара који су били ту мештани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У «Алхосу»?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У «Алхосу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то период, у априлу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је период, период од 11. до 17. априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Пеју сам питала, какав је његов боравак, значи, 17., 18., да ли је и он претрпео неке последице од Аркана или је отишао или је остао?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Они су отишли за Бијељину и тамо су враћени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Пеја?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, значи комплетна јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се враћао Пеја после ту на тај терен, у јуни, у мају?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Враћао се он, али знам да је вршио протеривање неких лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пеја вршио?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да. Мислим да су чак радили и рекет општини, значи фирмама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се враћао па остајао дуже или сте га виђали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не, не, то је тај период, можда од 11 дана који је био активан, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: После тога, значи, видео сам га два пута, али то је само на кратко, можда пола дана ако је био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у ком, отприлике, месецу, да ли можете да лоцирате, мај или јуни?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Мај месец, мислим да је било то негде почетком маја и после тога, значи, ту негде, значи до 15. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Ви знате, када су Козлучани исељени из свог места?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Козлучани могу само да буду исељени после 17. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу после 17. маја, али знате ли када, отприлике?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, сада ћу Вам рећи. Мислим да је то било, значи, само моменат, ако сам се ја вратио на терен 06. јуна, 20 ноћи, 28. на 29. јул је наша јединица хапшена, «Игор Марковић», значи може само бити од 20., од 29. јула до, тамо негде до 10. августа најкасније, у том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте Ви ухапшени?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било крајем јуна?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, нема шансе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте виђали тог Пеју у времену када су они исељени? Да ли сте Ви уопште били ту када су исељени?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, уопште нисам био ту, јер ми смо били ухапшени и спроведени у Бијељину, а у том периоду су вршене депортације, депортовање мештана Козлука, а то је радила војна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми овде имамо и многобројне исказе сведока, а и писмене доказе који указују да је то било 26. јуна, Козлук и Скочић да су исељени? Јесте ли Ви били ту или не?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 26. јуна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, значи месец дана пре него што сте Ви хапшени?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам у том периоду, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо овде прихват људи.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам у том периоду, био сам, значи на Црном врху.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јуну?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, у јуну, значи од 06. јуна и припадао сам Бирчанској бригади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи, Ви нисте били присутни?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, нисам био присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате, ко је онда то вршио? Изјашњавали сте се у истрази ко је?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Исказ, то ми је, значи Мија Павловић саопштио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Ваш заменик?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, да је војна полиција извршила депортацију људи из Козлука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви ништа лично нисте?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не, значи нисам имао додирних тачака са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта Вам је рекао Мија Павловић?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, ништа, само да су дошли са аутобусима, да је то место блокирано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који, који да су дошли?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Војна полиција, говорим значи војна полиција припада Ратном штабу и значи то једино може бити по наређењу Ратног штаба, да се изврши депортација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А војна полиција, каквим аутобусима је дошла?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: «Дринатранса».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве везе има «Дринатранс» са војном полицијом?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, све је то припадало тада, пошто је ратно стање, све је припадало Ратном штабу, значи, свака фирма је припадала Ратном штабу, а општинске структуре, оне су радиле своје послове, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А та војна полиција, у то време је била, кажете, под Ратним штабом? Ко је ту био? Да ли сте знали ту некога из војне полиције у Зворнику, Ви?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Војна полиција, ја мислим у том периоду да је припадала Бранку Студеном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је он био командант?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај Бранко Студени?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Бранко Студени, он је био једно време командант тенковске јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он ЈНА официр?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Био је официр ЈНА и после је, значи, прешао у касарну 28. јуна, ВП 8469.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Вама је Мија Павловић рекао да је Студени био ту приликом тог исељавања?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, јер он је, значи, био командант, он је морао, значи, добити писмено наређење за спровођење тог наређења. То постоји све у архиви, нема шансе да је та документација покупљена из општине из Ратног штаба и постоји та документација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која мислите, писмено наређење?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Писмена наређења постоје сва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранка Студеног?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, значи сви који су добили писмена наређења, постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате Ви то писмено наређење Бранка Студеног?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не, па немам ја, ја тада нисам ни био у том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате када нисте били тада? Мислите, требало би да има?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Требало би, значи, морало би да има наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците нам мало још о том Вашем односу са Ратним штабом до 19. маја и после када се враћате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: До 19. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога Ви добијате оружје, неке радио станице, шта већ Вам треба, наоружање?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Добијамо све од Ратног штаба, јер део наоружања је било, значи, магацин је био у овом «Алхосу», а део је био у Стандарду. То су на истом путу удаљене фабрике, можда километар једна од друге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је надлежан тамо био за издавање тог наоружања?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Надлежан је, значи, само Ратни штаб. Значи, не може нико други бити надлежан, до њих и само обавештење, значи потребна материјално-техничка средства сам достављао писаним путем и од њих добијао материјално-техничка средства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте нешто за Фадила, за наоружање. Ко ме је он предао наоружање?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Фадил.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То јест, Козлук?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Фадил је предао нама наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вашој јединици?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, мени лично, а ја сам то проследио војној полицији, значи, која је била у Стандарду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде пише да има нека потврда Зорана Пажина, да је он то примио?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, па то је то. Он је био задужен, јер он је био званични официр ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је наредио да се разоружа Козлук?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, није наредио нико, него је сам Фадил Бањановић дао предлог, зато што су већ имали сигурност и видели да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да предају наоружање?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, нису имали, да не би дошло ди ексцеса неког, шта ја знам, тако су сматрали, према томе, ту постоји сигурно и у изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је остало нешто њима, тим полицајцима?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, вероватно да су остали пиштољи, то свако од њих је, сваки трећи, пети да је имао пиштољ, то је опет, али нису стварали проблеме, нити им је стваран проблем до 17. маја. После тога, шта се дешавало све до 06. јуна док се нисам вратио на терен, али то по наговору доктора Видовића, који је био у сукобу са, био је у сукобу са комплетним СДС, Ратним штабом, многима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је овај доктор што је убијен?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, да, доктор Видовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто Ви одлазите, да чујемо сада то, 17. маја?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 17. маја ја добијам поруку од Мирослава Богдановића да је послата јединица са Топчидера да изврши ликвидацију или померање са терена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да. Зна се тачно ко је дао то наређење, који генерал, тако да сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, сада испада да сте Ви у сукобу, не само са овима из Зворника, него и са неким генералима?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Има ту још много тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Тако да сам ја са Миланом Ступаром, који је командовао том јединицом, мајор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којом јединицом?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Топчидерском јединицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мајор?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, дошао у њихово седиште, у обданиште и отворено му рекао да сам добио информацију да су дошли да ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли код њега?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да. Да сам добио информацију из Београда да ће сутра ујутру у пола 5 доћи до сукоба, да се не би проливала крв, да то решимо на један нормалан начин, јер тог момента.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, тај Милан Ступар?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Он је мајор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он је командант те Топчидерске јединице?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је још увек док ЈНА функционише?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта он каже?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: И онда сам му предао пиштољ и од тог момента, значи, договорили смо се да комплетна јединица да се изведе ван терена, комплетна јединица, значи нема, сем мештана који су остали ту и припадали штабу ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, осим тих локалних људи?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, да, осим тих локалних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је, значи, Ваша одлука?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је моја одлука, јер с обзиром да је долазило до изласка Југословенске народне армије, сматрао сам да, с обзиром да сам у периоду до 17. маја, значи петоро људи које имам писмене изјаве, ко их је ангажовао око моје ликвидације и тако даље. Сматрао сам да више немам потребе да будем ту на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви знали да ће ЈНА да напусти 19. маја.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је званичан допис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одлука је стигла?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, званична одлука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сазнали сте за ту одлуку?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, то је званична одлука и онда сам ја заједно, одлучио сам тако да једноставно да не бих направио, да се не би направио проблем и да не би дошло до сукоба, да јединица да се расформира и да се свако врати кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Ваша јединица пристала? Колико их је било тада, рекосте, око педесетак?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Било их је 34.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим ових локалних?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Осим ових локалних. Ја сам објаснио о чему се ради и тражио сам, момци, једноставно, ја сам са Миланом Ступаром, значи са мајором и са још том пратњом која је била из Топчидера био изведен ван терена и доведен кући, а јединица је изведена преко Братунца и Склана. Материјално-техничка средства су остала ту на лицу места, а ови су преко Братунца и Склана изведени на територију Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу упознати са тим ови челници, Грујић, Павловић, тај «К», да ли знају они да сте Ви изведени?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја мислим да они били упознати, јер то је била лично моја одлука, да једноставно спасим људске животе и да се то једноставно, тај терен расчисти од свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се уморили? Хоћете да седнете мало?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Нема потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, паузу ћемо свакако направити, имамо овде пола сата објављивање пресуде неке друге, па ћемо наставити, али идемо даље, ако можете. Мислим, ја могу, али Ви ако можете?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Није, није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте још неки пут упадали тако на те састанке? Нешто сте помињали и 06. маја да сте опет нешто упали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 06. маја је било везано због самог ангажовања јединице које су тражили, значи, не писменим путем, него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно за Калесију?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што сте ишли?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту било проблема са наређењем?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја писмено нисам добио ништа, тако да јединицу нисам ни изводио ван «Инжењеринга». Онај ко је хтео да иде, био је слободан и он је завршио уопште са јединицом «Игор Марковић».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, када мислите?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 06. мај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да сте били од 06. до 09. маја, да сте ишли?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, али са другим људством, не са људством које је било до тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови што су отишли 04. маја?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли опет нисте добили наредбу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Нисам, добио сам наредбу да се 06. маја ставим под команду Бирчанске бригаде, мајора Светозара Андрића и да од њега добијам наређења. И тада је нађено то решење, између две бригаде, да се јединица стационира на Црном врху, то су неке железничке бараке биле, код моста и да се чува тај мост, јер је директно том линијом могло кроз тунел да се уђе неометано у Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То причате о 06. мају?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се Ви ту стационирате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са овим другим војницима, кажете, нису хтели ови Ваши из јединице?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Они који нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто није била наредбе?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ови који нису хтели да иду, значи то што је 04. маја, они су већ тада били у Калесији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су отишли?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Са Пером Јанковићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови су пристали и одлазите на Црни врх?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: И одлазимо на Црни врх.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То од 06. до 09.?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Од 06. до 09.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је проблем, кажете, опет био, да ли сте опет имали неки упад у штаб или не, Ратни штаб?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, није то, ја не сматрам неки сукоб, ако сам само отишао, иако је дошло ту до повишених тонова, значи, тражио сам само да се зна да. Тог 06. маја, да, да, само моменат, 06. маја је Ратни штаб, Ратни штаб послао аутобус од 50 и нешто полицајаца да разоружа нас петнаестак који смо остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам реците, то нам причају оптужени? Где су послали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Послали су у «Инжењеринг», значи у бараке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У те бараке?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, а мене су позвали на састанак у општину, то је било 11 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увече?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не, пре подне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је звао?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Брано Грујић. Ја видим да преко радио везе, само су ми рекли да се нешто чудно дешава код «Инжењеринга». Ја сам изашао са Мијом Павловићем и тада сам возио комби и дошао директно до овога, до «Инжењеринга». Тада су послали Црног или презиме Ђорђевић, који је предводио полицију, али он није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то неки Зворничанин?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, нисам схватила хронолошки. Да ли прво долазе ти полицајци?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или Ви прво одлазите?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Прво зову мене, ја у међувремену одлазим на састанак, они шаљу овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви нисте присутни када они шаљу ове полицајце?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви одлазите, хајде да видимо по реду, Ви одлазите на састанак, где?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Одлазим на састанак у општину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У општину? Кога затичете?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Затичем, затичем, мислим да је био синовац Бране Грујића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Брано Грујић?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Брано Грујић није био тада, није био у општини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је била поента да се ја позовем у општину, а да пошаљу полицију за разоружавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим тог синовца, кога још затичете?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Било је ту обезбеђење општине, мислим ови који су се смењивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Марко Павловић?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не. Није, ја мислим да није тада био и једноставно сам схватио о чему се ради. Јављено ми је само да имамо проблем овде, преко радио везе, имамо проблем у «Инжењерингу» и ја сам одмах изашао са Павловићем и дошао до «Инжењеринга».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са овим Вашим замеником?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да. Питао сам о чему се ради, каже, нама, добили смо наређење од наших претпостављених, значи од полиције, да извршимо разоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кажу ови полицајци?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да. С обзиром да су ови моји борци били много спремнији од тих полицајаца, ја сам рекао, момци, само се покупите у аутобус и идите а ја ћу доћи да ми расчистимо то са вашим руководством.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви на тај састанак одлазите и нико Вас није сачекао, ни Грујић, ни Павловић?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они кажу да су Вас звали, да су Вам саопштили неке друге ствари потпуно, о понашању Ваших људи на Економији и да су Вам наложили да Ви кажете, ко су ти људи који су радили злочине, па да Ви нисте хтели и да су зато они донели одлуку да се Ви, да Вас склоне?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Моји људи нису били задужени за Економију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, они не кажу да су били задужени, него да су долазили тамо, малтретирали заробљене Муслимане?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су сазнали од неких људи да су Ваши људи то радили, да су Вас зато звали на састанак и да Ви нисте хтели да одате који су то чланови Ваше јединице и да сте зато Ви протерани? То је одбрана.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ради се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има ту нешто тачно?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ради се о следећем, договор Бране Грујића који је имао са Јекићем, значи полиција и Јекић из Лознице, који су послали, ја мислим, 20, око 20 људи из Гогићеве јединице у униформама, полицијским униформама које су добили од полиције, од Јекића. Они су били задужени за Економију. Структуру када погледате, значи, када се погледају досијеи свих из јединице, и једне и друге, видеће се страховито велика разлика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите Ваша јединица и та из Лознице?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Гогићева, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гогићева?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Види се разлика – учешће у криминалним радњама пре рата, за време рата и после рата, све до данашњег дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то сада начињемо нову тему? Нисте ми ово одговорили.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам Вам одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Вам они нешто ту предочили, да су Ваши људи некога ту малтретирали, убијали и да зато Ви морате да напустите Зворник или сте Ви лично одлуку донели да напустите Зворник у чему Вам је, што Вам је омогућио овај Ступар?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Лично, значи, разлика између 06. маја је у томе, што су дали наређење да се поред, значи, усмено наређење да се учествује у разоружавању Незука, учествовање у акцијама Незук-Сапна-Међеђа, у том сукобу и још у сукобу са, значи, два наређења је дато да се одраде у истом дану, што је сасвим немогуће. Мислим, само моменат, да се сетим ко је од ових војних то давао, да ли је Тешановић, мајор Тешановић или неко од, или Пажин, не знам, неко од њих двојице



је то давао. Међутим, ја сам рекао, нема ништа, док то написмено се не добије, тачно шта се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 06. маја ови полицајци долазе да Вас разоружају?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Тачно, и 06. маја, значи исто 06. маја, значи тада се дешавају три ситуације, значи 06. маја, добијамо, значи они су направили то решење, «солонунско» решење, да припадам Бирчанској бригади, Андрићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Уствари, 06. маја, ја мислим, Благојевић, то је био Милан Благојевић мајор, тада, који је био задужен за то. Тачно се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не Андрић?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не, није Андрић, ни Пажин ни овај Тешановић, него Милан Благојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се ставите под команду?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којом он бригадом руководи?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Зворничком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која не постоји у то време?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којом?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Они су се третирали, значи, Зворничка бригада је третирана од првог момента сукоба када је, од 08. априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који они?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, Ратни штаб СДС. Значи, радило се по упутству СДС из Пала, на стварању нове општине, српске општине, стварање касарне, стварање свих тих нових виталних институција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се 06. маја догађа? Ко Вама наређује да се Ви ставите под команду Благојевића?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Благојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Благојевић, Милан Благојевић. Он је био мајор тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, он Вама то наређује?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Он наређује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Марко Павловић, шта је он ту?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Марко Павловић, он није имао ту улогу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко њему наређује?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Њему је Милошевић наређивао. Њему је надређени био пуковник Милошевић са Гучева, све до 19. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то бригада?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је Дринска бригада, то је Дрински корпус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо ми на паузу, боље би било, видим да сте се Ви уморили. Добро.

**Суд доноси**

**Р Е Ш Е Њ Е**

**Одређује се пауза у трајању од 40 минута.**

**Суд доноси**

**Р Е Ш Е Њ Е**

**Да се главни претрес настави након паузе.**

**НАСТАВАК САСЛУШАЊА СВЕДОКА ВОЈИНА ВУЧКОВИЋА**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево да наставимо. Стали смо код ових пуковника, па сте ту нешто почели да причате. Изволите.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Везано за 06. јуни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: За 06. јуни, ја сам то малопре побркао, везано за 06. мај и 06. јуни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ми смо причали о 06. мају, је ли тако?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: О 06. мају, значи, што се тиче 06. маја, наређења која сам добио од Ратног штаба, везано је за Калесију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, 08. и 09. маја је било то везано за Келсију и Калесија је била актуелна 14 дана због чишћења терена и чување те територије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се то поклапа са оним 17. мајем, Ви кажете, одлазите?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, али сам, значи јединица која је остала ту од Бирчанске бригаде, значи под командом овога мајора Андрића, то је била војна полиција и тај њихов Ратни штаб ТО Шеховићи. Говорим Вам што се тиче Калесије, јер надлежност Калесије је припадало Бирчанској бригади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кага постоји та Бирчанска бригада?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Од истог, мислим, да би требало од истог момента када и Зворничка, значи, исто тај штаб ТО је функционисао, значи, на подручју Зворника, Шеховића, јер Шеховић припада тој Бирчанској бригади касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте се изјашњавали у истрази и о Шеховићкој и о Бирчанској? Да ли је то иста?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, јесте, иста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бригада?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, то је иста бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је иста?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, само је седиште било у Шеховићима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је то тај Андрић био?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када, Светозар Андрић?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја не знам од када је он командант, ја сам га тада срео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Ви тог човека први пут упознајете?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Мај месец, значи 06. маја ја њега први пут упознајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И коме је он надређен ту у Зворнику?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја мислим да им је надређен био пуковник Милошевић, значи исто као и Зворничкој. Не знам тај, што се тиче тог командног дела, како је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, коме је он надређен, ко је испод Андрића, ту у Зворнику? Да ли има неко?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, нема, ја мислим да нема. Андрић је држао свој део територије који је припадао Бирчанској бригади, Шеховићи, а зворнички део је држао своје, значи, дрински део према Дрињачи, овамо према Шепку и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ко шта држи, нисам Вас ништа разумела?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Зворничка, значи Ратни штаб Зворника је држао територију од Дрињаче па скроз до Шепка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До Шепка?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Шепка, мислим да је чак и Паница била у њиховој андлежности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ратни штаб територијалне одбране?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је тај део где нису борбе?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, где су борбе завршене, значи ту где више није било борби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, добро. А шта држи овај Андрић?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Андрић држи територију, значи, од Црног врха доле према Шеховићима, који су, шта ја знам, можда петнаестак километара од Црног врха. Значи, то је тај пут према Сарајеву и према Тузли и према, то је Калесија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам. Да ли има неки однос надређености, подређености између Ратног штаба ТО Зворника и тог Андрића?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Нема, ја мислим да је паралела, да свако одговара у својој надлежности територије. Ја мислим да је то подељено. Сада не знам како је то функционисало на том делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте да сте Ви под ТО. Зашто онда траже од Вас да се ставите под њихову команду?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Зато што је тај пут од Осмака, значи скретање према Шеховићима и према Сарајеву, према Палама, та зона од три километра у ширини била такозвана «шупља» зона, где су већ неколико пута упадали преко те зоне у Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви, како ја схватам, добијате ту само надлежност?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Надлежност, обезбеђење та три километра ширине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када сте ту, онда Вам ту наређује Андрић?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи, не постоји и Шеховићка и Бирчанска, него је то једна иста бригада?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја колико знам, да су се они касније поделили у Бирчанску бригаду, са седиштем у Шеховићима и Зворничка бригада, са седиштем у

Зворнику. Е сада када је то припадало у тој, у распореду Војске Републике Српске, то не знам. Значи у том војном делу распореда, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је имао над собом некога Ратни штаб територијалне одбране, односно његов командант ту на територији општине Зворник, од Дрињаче до Шепка, што Ви кажете, за тај простор?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Од, значи, коамдант Ратног штаба Зворника, Марко Павловић, њему је био надређени пуковник Милошевић, са седиштем у Гучеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви то знате? Јесте били некада присутни када је он добио?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Био сам присутан када су долазили, значи, цео тај војни кадар Тузланског корпуса на челу са генералом Савом Јанковићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било, када су долазили?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је било негде у другој половини априла, ја мислим, од 15. априла, 15., 20. април, у том термину су долазили, када је вршено повлачење материјално-техничких средстава из Тузланског корпуса. И онда је речено да је, значи, ја сам видео тог пуковника Милошевића једном и речено је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове тај Милошевић?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Само је тада речено да је пуковник Милошевић и да је он командант Дринске бригаде. Сва остала наређења он издаје, значи да је он био ту једини надређени на тој целој територији, јер то се делило по областима, раније по старом оном Закону СФРЈ и Југословенске народне армије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте неку потврду да сте добили да нисте радили кривично дело у истрази?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било тог 17., када сте изашли?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесте. То је било тада и то смо ми добили од Ратног штаба Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то тражио? Да ли сте то Ви тражили или су Вам они дали самоиницијативно или како је то било?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, ја сам тражио, значи да лица која су учествовала, значи у борбама, а нису направила кривична дела, да се тим лицима да. На пример, мој брат није добио, јер је сам учесник Челопека, што се тиче Дома културе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, када је то било, та потврда да сте добили?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У мају месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада и није био Челопек.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: После тога је, брат је већ имао проблема, правио у «Алхосу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је друго. Значи, Ви сте тражили да издају потврде?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога лично сте тражили?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Од штаба, од Марка Павловића, пошто је он имао, значи, званично је знао све шта се дешава и ко је починио кривична дела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте тражили од Марка када рекосте да тог 06. маја никога нисте затекли, да Вас је звао, да ли је то тај мај, да ли о томе причамо? Кажете, звао Вас је Брано Грујић, а Ви када сте дошли, нема ни Бране, нема ни Марка? Када сте Марку то тражили? Да ли се сећате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је било 17. ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маја?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Где сте нашли Марка?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам, искрено речено, не знам, јер ми смо се нон-стоп виђали, значи, ту на терену, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је у то време Марко седео, где му је била канцеларија?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Мислим да му је седиште било у самом Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У граду?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У граду, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ваша канцеларија?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У «Алхосу», то је ван града, то је у Каракају, значи, то је једно два и по километра је, мислим око два, два и по километра да је размак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ваша канцеларија је била у «Алхосу»?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате где сте од Марка тражили да Вам изда ту потврду?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па не знам, мислим, да ли у «Алхосу», да ли негде у граду, не знам, то не могу да Вам кажем, сигурно, значи да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта он каже?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ништа, да ће издати за лица само која, значи Ратни штаб има сигурношћу да нису извршила кривична дела добиће ту потврду. Остали који су имали удела у кривичним делима, значи тешким кривичним делима, неће добити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је добио, а ко није?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, ја знам да мој брат није добио. Ја сам то добио, добио, неколико лица није добило ту потврду, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неко од наших оптужених да није добио ту потврду, а да је био припадник Ваше јединице?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, сем мог брата, значи он једино није добио, а остала лица, ја колико знам да су они добили потврду везано за Синишу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког Синишу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Синиша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Двојицу сте помињали под тим именом, па зато Вас питам?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Синиша Лопов, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта за њега?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да је он добио, колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био још неки припадник Ваше јединице а да је оптужен овде?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Мислим да је и Босанац, да ли Драгићевић или Драгутиновић, Драгићевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта са њим?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да је он добио потврду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: И више нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки Топола можда?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Топола, Топола јесте био у јединици. Он је био рањен горе 26. априла на ослобађању Куле. Колико знам да он није добио ту потврду, јер је до 26. априла правио, не знам ни како да назовем, али то за мене није нормално понашање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то утврђивао, ко је правио и ко је то радио?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Имале су то службе које су радиле, значи, постојала је та обавештајна служба, постојала је Служба безбедности која је функционисала, постојала је Служба Савезног СУП-а која је била присутна ту, значи, они су имали све те податке о сваком ко је био присутан на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је предузео Марко када је рекао да ови неће добити потврде, против њих?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Павловић?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Марко Павловић, шта је предузео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Што се тиче мог брата, ја знам да је против њега и против Појате Истока био предузет кривични поступак, да су били хапшени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је било у априлу месецу и да су одведени у Мали Зворник и да су требали бити транспортовани за Шабац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су транспортовани?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Нису, пошто је Појата Исток приликом транспорта одвалио врата од марице и онда су побегли, али кривични поступак је постојао тада против њих двојице и још неколико лица која су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, кажете, још у априлу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, у априлу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било пре пада Куле града или?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Пре пада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је било са тим поступком?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам. Значи, тај поступак био је поступак против Саше Маринковића и Леле који су извршили четвороструко убиство из користољубља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Ваше јединице?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, који су ту дошли на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису из Ваше јединице?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Појата Исток, да ли је он из Ваше јединице?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, он је дошао из Тузле и ту се налазио као добровољац. Имао је специјално обележје као решетке изгравиране на образу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Где сте Ви били када је Ваш брат, зашто је ухапшен у априлу Ваш брат? Шта је то радио?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Они су у «Алхосу», значи Појата Исток и мој брат, значи док сам био одсутан на терену, значи ради се о извиђању терена, радили су малтретирање заробљеника у «Алхосу», који су били у приземљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У приземљу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви то сазнајете?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Сазнајем из, ја мислим, колико се сећам, да је мене Марко Павловић обавестио шта су урадила њих двојица и још припадници Арканових јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Вас је Марко обавестио?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, значи, по доласку. То је било у два-три наврата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По доласку?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: По доласку са терена, значи, са извиђања терена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У априлу, када?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, у априлу месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је рекао Марко?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да је мој брат и Појата Исток, мислим да је био и Топола тада, да су направили тешка кривична дела и да је он предузео мере, значи, против њих. Питао сам Марка, јеси сигуран у све то, а ако си сигуран, значи, што се тиче мог брата, значи неће му требати нико. Јер он, с обзиром да је лечен као алкохоличар, као личност која је неурачунљива, ја сам са њим могао изаћи на крај и да га уопште тотално померим са терена. Међутим, пошто је то већ ушло у поступак, значи, и хапшење и одведени за Мали Зворник, ја мислим да је то био инспектор, инспектор Вимић који је задужен из Малог Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али то је у априлу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Април, април, говорим за април месец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се онда дешава, одлазе они у Мали Зворник?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ништа и после тога су они отишли ван терена, значи, били су одсутни ван терена на територији Босне. Где су ишли, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш брат?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Мој брат и тај Појата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када га није било?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, није га било, није га било негде све до, ту је био за формирање јединице, када је формирана 27. априла 1992. године, званично када је формирана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је онда дошао?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Онда је био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Исток?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Појата није, он је остао на територији Угљевика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи Ваш брат се враћа 27. априла?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 27. априла се враћа, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остаје ту?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Остаје ту до, до 17. маја, када смо сви, значи, званично померени са терена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што сте испричали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да одлазите?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, шта је радио до 17. маја?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: До 17. маја он је претежно био по граду, значи, није учествовао у неким борбама, да бих рекао да је учествовао. Једноставно је био ту у граду, у граду, околини, да тако кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, као неурачунљива личност?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, значи, он је са 11 година прележао менингитис, један од хиљаду случајева који остаје уопште у животу и после тога наступа његов суноврат, значи уопште као човека, као, ако можемо то тако да назовемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И као таквог, Ви га доводите на ратиште?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не доводим ја њега на ратиште, него ја сам преко њега, фактички, био увучен на ратиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Преко радикала, пошто је он припадао радикалима и онда сам практично преко радикала ја дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је брат приморао да дођете?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, није ме приморао, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем како? Да ли сте Ви урачунљиви, кажете, он није?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У том периоду, у том периоду братска брига је једна ствар, а оно што је он починио, то је сасвим друга ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, зато смо ми овде, између осталог, зато Вас питам. Када је већ хапшен у априлу, како је дошло до тога да се врати поново и сада остаје ту са Вама?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам, да Вам кажем, ја сам тражио од Марка Павловића, значи ако је направио та кривична дела као што се тврдило, да му ја лично пресудим као брат, што је Марко сам рекао да постоје органи који спроводе своје, нека они раде свој посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али када се вратио, а ти органи нису ништа га задржали, шта је онда било?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам због чега све то, јер тада је био и велики страх уопште од самих тих мештана и од свега тога. То је била тотална лудница тамо, искрено речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, за брата Вас питам, да ли сте онда рекли Марку нешто везано за тог Вашег брата? Да ли је он видео о коме се ради?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Видео је, видео је, али ми нисмо причали уопште овако везано за њега. Значи, он је дао да то органи одраде. Одрадили су један део, други део, значи, када се вратио на терен, нису одрадили, значи, сматрам да то није ничија кривица, сем оних који су добили налог да изврше хапшење или одвођење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, после када се вратио, могао је да ради шта хоће?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, није, он је ишао претежно по кафанама, значи, није он више одлазио на неке борбе или било шта, али ако је направио у пијаном стању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не судимо ми овде за борбе, знате.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нас то друго занима шта је радио?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, рекао сам Вам, на пример, ово за «Алхос».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисте ми рекли, шта је то у «Алхосу»? У «Алхосу», кажете наоружање. Шта то има у «Алхосу» још?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У «Алхосу» су била 72 или 73 лица заробљена, Муслимана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно што сте рекли малопре?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него ко то држи, то нам нисте рекли? Ко ту људе заробљава и када?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, не, то су доводили, шта ја знам, како је ко на терену тамо нашао некога од припадника Муслимана. Они су их доводили ту, или у «Алхос» или у Стандард.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Муслимане?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Борце или цивиле?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: И једне и друге.



ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Откуд ја знам, јер то је држала и полиција и војна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко кажете, доводили су. Ко их је доводио?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, доводили су и добровољци, доводили су мештани који су били ту на том делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то био затвор?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја га могу назвати да је био затвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је формирао тај затвор?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То не знам, јер то је полиција обезбеђивала, значи, не знам ко је формирао тај затвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А која војска доводи? Ко је ту тада војска која је ту на терену?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ту има војске из свих странака и плус из СДС и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко командује тим војницима на терену ту у граду?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Командује Ратни штаб. Сада, колико је он успео да то, да Вам кажем, тешко је, ја сам то онда назвао дивљу хорду дотерати у ред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви не знате ко одређује да се ти људи држе у «Алхосу»?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам, не, значи оно само што сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто онда Марко хапси и кажњава и зове Мали Зворник? У ком својству то ради?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја говорим што се тиче мог брата и Појате Истока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, зашто он то ради?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Зато што је мој брат једног убио ту у «Алхосу» и зато што је једном цивилу одсекао уво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У «Алхосу»?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, зашто Марко, то Вас питам?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зове да их хапси?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, вероватно је он био тада командант Ратног штаба или Кризног штаба како су га звали, не знам ни ја. Значи, неко је био задужен за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, када је то било?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је било, значи, у термину од 13. до, значи, 13. до 15. априла 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је Марко постављен, да ли Ви знате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Званично је постављен 27. априла 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А незванично?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што кажете званично?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, зато што је званично постојао документ о постављању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А до тада, ко је био?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: До тада, значи, не знам од кога је Марко добијао званична наређења, али је Марко Павловић био тај задужен за Ратни штаб. Од кога је он добијао званична наређења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите пре тог?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 27., значи до 27. ја сам, барем тако видео, да је Марко био задужен за Ратни штаб, али испред кога и иза кога, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неформално?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Неформално, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од 27. формално?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Од 27. би требало бити и формално, после састанка и постављења њега за команданта Ратног штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви кажете после 27. априла нико њему није био надређен, осим Милошевића?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту, на терену?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зворника?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: На терену Зворника, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су борбе, Црни врх и то, да ли је он имао ту неке ингеренције, надлежности Маркове

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја не знам како је подељена та тачно територија, али мислим да поред Цапарди, на Црном врху да је била надлежност Зворничке бригаде, значи Ратног штаба ТО Зворника, а од Цапарде па према Калесији и овамо према Палама, према Шеховићу, је била надлежност Шеховићке бригаде или Бирчанске бригаде, како се звала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, Ви под Зворничком бригадом подразумевате Ратни штаб ТО Зворника?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да. Тако су звали, Ратни штаб ТО Зворник, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, али кажете, Зворничка бригада?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Звали су је, значи, Зворничка бригада, Бирчанска бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А уствари, то је Ратни штаб ТО?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је Ратни штаб, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ТО?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да,, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми овде друге приче чујемо од отпужених, да то везе нема, да је војска једно, а да је територијална одбрана друго и да ту они никакве везе немају са војском?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам, ја сам тако видео ситуацију. Ја износим, значи, моје виђење. Ја не могу износити виђење које је постојало на папиру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Вас питам. Та територијална одбрана, колико су они имали људи, Марко, колико је он имао тих територијалаца и ко је чинио људство територијалне одбране Зворника?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Територијално људство Зворника, значи, могло је само после објаве ратног стања, званично, да се тај Ратни штаб, значи та јединица, територијална јединица, јединица или како би је назвали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ТО?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: ТО, значи мора бити до пар стотина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Људи?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Људи, можда чак до 1000, значи од 500 до 1000.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком периоду?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Период, период је до 28. јуна. 28. јуна је званично формирана Војска Републике Српске и Војна пошта 8469. Сада колико је Војна пошта званично имала по тим структурама, значи почев од пешадијског, радио везе, од инжењерије, шта ја знам, других тих структура војних које су биле присутне до војне полиције, то не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте сигурни да је 28. јуни? Ми смо овде чули да је већ у мају формирана, али да није баш заживела?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 28. јуна је званично формирана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зворничка бригада?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је био први командант те бригаде, да ли Ви знате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја мислим да је био Обреновић. Значи, мислим да је био Обреновић, а после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Драган?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Драган Обреновић, после њега је, мислим, Босанчић да је био. Сада не знам, мислим да је био и Петковић кратко време, па рађен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули за неког Вида Благојевића, неког команданта?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Вид Благојевић? Ја знам Благојевића, Милан Благојевић, он је био по чину потпуковник и он је веома мало био командант. Ја сам га у периоду 06. јуна до негде до 24., 25., 26., до тог периода ја њега као команданта знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега команданта?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Команданта, он је био у Стандарду где је тада формирана. Сада, чега је он био, да ли је он требао да постане командант Војне поште 8469, да ли су ту вршене припреме, то не знам. Значи, он је тај који је давао наређења, значи, наређења у писменој форми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, значи, почев и штабу, Ратном штабу, да ли Кризном штабу, значи он је био задужен за ту војну линију, за стратегију, пошто је он школован официр.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви рекосте, тек 28. јуна? Који је то сада претходни, Милан Благојевић? Ми смо чули да је био неки Вид Благојевић који се разболео, па је отишао?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не, Благојевића знам, потпуковник Благојевић, мислим да се зове Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то био неки млађи, старији човек?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Он је тада имао отприлике око 45, 46, 47 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, млађи човек?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Добро, може да буде и пензионер, нема везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био доброг здравственог стања, да ли се Ви сећате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, имао је проблем са желуцем и он је ту мање од месец дана провео на том терену, човек који није изашао из канцеларије и који се плашио своје сопствене сенке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, кажете, наређивао? Ко ме је наређивао као такав?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви знате, коме је он наређивао и шта је наређивао?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, прво, 06. јуна, значи са њим сам директно био у контакту када ми је речено да јединицу преселим горе на Црни врх.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте Ви радили од оног 17. маја до 06. јуна?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А брат?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Брат, он није био, ја не знам где је он, пошто ми не живимо заједно у истој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је остао тамо у Босни?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не, не, није, он је био овамо у Србији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Србији је био?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И 06. јуна, ко сада иде назад и зашто?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 02. јуна је Миленко Видовић долазио код мене кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је онај доктор?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Доктор Миленко Видовић и молио ме да се вратим на терен да се успостави ред, контрола, јер је, како је рекао, постало просто несхватљиво и неподношљиво тамо на терену и да њему лично прети опасност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је Вама тај Миленко Видовић?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ништа. Дошао код мене кући са још двојицом које ја не познајем, вероватно су безбедњаци били. Е сада да ли је то било превирања ту у СДС, да ли је требао неко ту да буде председник или смена, не знам, то је било неко опште превирање, тако да сам ја тачније 05. пошао на терен, 06. јуна сам се јавио Благојевићу, потпуковнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Том о коме причамо?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да и он ме је упутио код мајора Андрића за бирчански део Шеховићке бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре рекосмо да је то исто?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Исто, па ја Вам говорим, бирчански део Шеховићке бригаде. Значи, то је једна те иста, само што су се касније преформулисали, значи није Шеховићка бригада, него Бирчанска бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што се јављате Благојевићу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Зато што је он био тај командант који је званично у Стандарду, значи командни кадар коме се јављало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант, чега?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Командант, ја сам тада третирао то као команданта будуће Зворничке бригаде или Војне поште 8469.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то има командант будуће, то још нисам чула.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, да би се формирала у распаду војске, једне војске, Муслимани су формирали своју војску, Срби своју, Хрвати своју. Срби, значи, све једно руководство, оно је морало да има неке одређене предрадње и офицере које су морали припремити за званично формирање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Док се то није формирало 28. јуна, ко је ту главни на терену?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Милан Благојевић, овај потпуковник Благојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, док се није формирало, кажете, тек је 28. јуна?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Док се није формирало, наређење је писао потпуковник Благојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има неку улогу Марко Павловић? Ви сте пре били под њим, кажете? Да ли има он сада ту неку улогу, тај ТО или нема?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Марко Павловић, пошто је био за територијалну одбрану, он је сада био ниже рангиран у односу на овлашћења која је имао потпуковник Благојевић, тако да званично, значи, моје виђење, да је Марко Павловић морао добити наређења од потпуковника Благојевића, а потпуковник Благојевић од пуковника, сада, од, да ли је Миловановић или Ивановић, не знам ни ја тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Другачије сте рекли у истрази.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Дуго сам ја размишљао о свему и враћао филм и гледао сам ко је какву улогу имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте то сада гледали после четрнаест година, где сте то гледали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, мора да се ради кристализација, кристализација, значи, да се човек присети свега што је било, да би могао тачно да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте искристалисали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То што причам. Значи, ја сматрам да оно што сам дао изјаву, што сам дао изјаву 02. августа, да се то не разликује од овога што сада дајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази што сте говорили?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, у истрази, у оном делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја ћу Вам предочити делове који се разликују. Добро, Ви наставите, изволите. И Ви долазите 06. јуна, јављате се Благојевићу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Благојевић, значи, упућује ме код Андрића, налазе се заједно на Црном врху, заједно са мном, где се ја стављам под команду мајора Андрића који је Бирчанска бригада, значи везано за тај Црни врх и мој задатак је био да обезбедим та три километра да се формира одбрамбена линија, да у тој одбрамбеној линији, на релацији Хајвази-Мемич-Орлић, кота 602, да се формира та одбрамбена линија, плус помоћ Церске и Јарданске чете у укупном, од 184 борца тих територијалаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико Ваших?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Тада је било, тада је било око 63, 64, би требало тада да буде, колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд сада они, када сте сви изашли са терена, 17. маја?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је, значи, од нових добровољаца који су долазили, формирана, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада у јуну са Вама?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви довели неке добровољце или сте се вратили сами?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам се вратио сам. Тада је било добровољаца доста, значи и од радикала и од «Белих орлова» и СПО и не знам ни ја више од кога све. Било је присутно десетак, једанаест странака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они се сви стављају под Вашу команду?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли они улазе у Вашу јединицу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Улазе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се она сада зове?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Исто «Игор Марковић».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Игор Марковић»?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И плус ових, кажете, локалних сто?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Стоосамдесетчетири.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада, чији сте Ви?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Сада ја званично припадам, значи, Бирчанској бригади, мајору Андрићу, где су се бригаде договориле да материјално-техничка средства која су потребна за ове три јединице, да је Бирчанска бригада, а да што се тиче хране и цигара, доноси Зворничка бригада, јер је то заједничка територија и то је такозвана зона која није била брањена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зворничка бригада или неко други?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, Зворничка бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте рекли, општина?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, не знам сада, бригада као бригада не може да опстане без општине, јер општина мора да обезбеди новац. Мислим ја не знам како би бригада могла да обезбеди новац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, зато Вас питам, општина?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, ја не знам, ја Вас питам. Да ли је општина или бригада?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Општина је морала да обезбеди новац, значи, како је то могло да се, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате Ви сада од 06. јуна неку додирну тачку са мајором Марком Павловићем?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Немам додирних тачака са мајором Павловићем. Дана 28. јуна, 28. јуна, када је значи формирана Зворничка бригада, у том периоду мени је додељен, значи, дато ми је писмена наредба од потпуковника Василића да се изврши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, па нисмо дошли, откуд сада Василић? Ко је сада то?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Василић је ту који је у Стандарду, значи у Војној пошти 8469.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Благојевић?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Благојевић је смењен, Благојевић је отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је дошао Василић?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, од 26. до 28. би он требао да буде, у том термину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада, шта Василић?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Василић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама наређује?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 28. ми даје писмено наређење да на улазу у Зворник, формиран пункт. То је из правца Црног врха, даље Шепак, Каракај и пешачки мост у центру града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Четири пункта?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Четири пункта због свеучесталијег шверца оружја, шверца храном и много тога, крадене робе и све остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: И у том термину, значи од 28., то наређење је трајало тридесет дана, значи у трајању од тридесет дана. У тих тридесет дана, све што није имало пропратну документацију, било је ускладиштено у «Хладњачи», значи фирма «Хладњача» који је био задужен Стево Радић. Говорим сада за храну. Што се тиче оружја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, ништа Вас не разумем, шта што је складиштено, о чему сада причате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ево овако. Људство које је вршило шверц.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које то људство?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Алкохола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су ти људи?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Они су за мене шверцери, значи, неко ко је имао кафану, ко је имао продавницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Нису имали документацију, све је то давано у фирму «Хладњача», значи уз потпис и запис шта је предато, значи са контролних пунктова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то радио?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, ја сам то са јединицом радио, а за «Хладњачу» је био задужен Стево Радић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ваша јединица је одузимала ту робу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, него је одводила робу и људство директно до «Хладњаче» где се то одузимало и давало папир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, значи Ви сте то одузимали робу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је било са тим шверцерима?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ништа, шта, откуд ја знам, шта је то даље ишло. Значи, моје је само било да их спроведем до, ако је оружје у питању, значи да се спроведу до касарне и да се оружје депонује у касарни, уз потврду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте само оружје одузимали или још нешто?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја Вам говорим шта је све било на терену. Значи, поред хране, поред прехране, алкохола, цигара, оружја, било је аутомобила крадених, «Голфова» и много тога. Значи, било је сечене шуме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то није предмет ове оптужнице, да не ширимо сада то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Стево Радић?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Стево Радић, он је био секретар у СДС. Иначе, правник је по струци, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте нешто у истрази, њега сте помињали. Коју је он ту имао улогу? Где је било његово радно место?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Радно место му је било у «Алхосу», значи у априлу месецу је био у «Алхосу». После тога, значи, можда чак и до тог 17. маја до тог периода био је у «Алхосу». После тога знам да је премештен, али сам га много ређе виђао него многе друге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јуну када сте се вратили?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да Вас питам, да ли он има неке везе са платама које сте Ви добијали, ако сте добијали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, то нам испричајте. Како сте добијали плате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Плате је подизао Мирослав Николић, родом из Руме, звани «Микац» и те плате, значи, ми нисмо узимали за себе, него смо давали нашим рањеницима које смо имали у јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама давао плату? Ко је исплаћивао плате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја мислим, мислим да је Стево Радић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која институција, ко Вас плаћа?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Општина, општина, а општина је добијала средства од фирме «Метална» у којој смо ми заведени, јер, заведени у привремени радни однос.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то одлучио?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Откуд ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте сазнали да ћете добити плате? Ко Вам је рекао, бићете плаћени као добровољци? Када је то установљено? Колике су биле плате, како су се исплаћивале, испричајте нам то.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Стево Радић је то нама саопштио да ћемо ми бити вођени у фирми «Метална».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Вам је то саопштио?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је мислим 10., 11. април. Е сада како је то вођено, завођено, то не знам. Знам да је од општине било обезбеђено гориво за неколико возила која су била у интервенцији, за пет возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква су то возила?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То су возила која смо ми добили од мештана који раде у Немачкој, Аустрији, значи «Форд Сиера», шта ја знам, онда «Мерцедес 123», то су, шта ја знам, старија возила која су коришћена ту на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Вама општина доделила?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, гориво, гориво за та возила која смо добили од мештана који раде у иностранству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то одлучио да се Вама плаћа гориво?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па не знам како може једна јединица да функционише без горива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли знате, ко је донео одлуку да општина?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко је донео одлуку да Ви добијате плате, да ли то знате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви тражили када сте дошли? Кажете, Брано Грујић Вас је задужио да будете командант добровољцима?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте прихватили то, добили сте писмено решење?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту писало нешто о платама? Да ли је било говора о платама?



СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја мислим да јесте, да се људство које је на терену, у јединици, да има плату због сигурности у случају погибије, значи, да њихова породица мора бити негде у радном односу, да би могао да имају одштету или шта ја знам, барем тако се тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то рекао?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, ја сам рекао то Брани Грујићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он, шта каже?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ништа, да ће то да се заврши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли се то завршило? Да ли сте добијали плату?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Плате су се добијале, исплаћивано је Мирославу Николићу, Микцу и ми смо те плате давали нашим рањеницима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је исплаћивано месечно или полумесечно, како, на основу којих спискова, ко је односио?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Месечно, месечно. Ја око тих спискова, значи, нисам имао увида. Само ми је Микац, Мирослав Николић рекао, исплаћено је, шта да радимо са овим парама. Ја сам рекао, имамо рањенике и њих да обезбедимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он подизао паре за све?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је правио списак, ко је у Вашој јединици?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, постоји списак већ ко је у јединици, са личним картама, са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је направио списак?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам правио званично списак и предао га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме сте предали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, званично предато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предали сте званично? Ко ме?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ратном штабу, Ратном штабу, мислим Ратни штаб и општина, јер они су ту били заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Смештени?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме конкретно, ком запосленом?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам Микцу дао списак. Он је носио то у општину. Ко ме је то било дато, вероватно Стеви Радићу, претпостављам да је то Стеви Радићу предато и да је Стева Радић даље проследио. Е сада, коме је он то проследио, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су те плате биле редовне?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесу у оно време, колико смо ми то били, то је значи оних месец и по дана, значи то је исплаћивано и у јуну месецу, у јуну месецу исто је ја мислим било две плате да су постојале. Сада за остало, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите две у јуну?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јуни, јули месец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јуни и јули?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је та плата Вама добровољно давана од стране општине? Овде смо чули од оптужених да сте Ви то, малтене, после већ изнуђивали те плате у јуну месецу, каже оптужени Бранко Поповић да је он сматрао да плате не треба да Вам припадају, јер сте радили.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја се извињавам, председнице већа, да ли можете тај део транскрипта да прочитате дословно. Он је рекао, нека плати Стева Радић када су поново дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колега, прочитаћу. Да ли сте Ви некада инсистирали, да ли се неко противио томе да Ви добијете плату, па да сте Ви нешто инситирали? Да ли је уопште неко правило проблем око тога да Ви добијете плату?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја мислим да јесте, да су се противили везано око тога, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, противили се?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да су се противили против уопште тих, легализације тих докумената, значи, ако се неко задесио ту на терену и објавом коју су објавили, значи да мобилизација се односи на људе који су, што у сталном радном односу, што на терену, да мобилизација важи за све исто. Значи, самим тим сматрам, значи тада сам сматрао, да треба да постоји, значи неки писан траг да би људи могли заиста, у случају да дође до рањавања, ко сноси трошкове, ко сноси трошкове операције, издржавање тих породица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ме разумели.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас, да ли се неко противио из Ратног штаба или општине да се Вама дају плате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесу, сви редом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, зашто?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, сви редом, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто су се противили?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Откуд ја знам зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како сте онда ипак добили плате за јуни и јули, ако су се противили?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Како су дали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажу они, силом сте узимали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја видим да су они још увек живи.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја се извињавам, председнице већа, немојте молим Вас. Ако имате, реците где је мој брањеник рекао да је силом одузето. Он је рекао да они нису били за и да је написао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, молим Вас седите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Немојте ме ометати, не можете тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вам реч дала.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Имам примедбу. Рекао је, нека их плати Стева Радић и да је то написао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ако већ цитирате његов исказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас лепо питам, да ли се неко противио и да ли сте имали проблем везано за добијање плате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, нисам имао проблем. То да су се противили – јесу, али сам рекао да мора заиста да постоји нешто, нека сигурност за породице. Када погине неко од људи који су на терену, значи мора породица да има, откуд ја знам да ли неко има дете или нема дете, да ли је и о чему се ради. Мислим, у то време, нама је лако сада да коментаришемо из ове перспективе и у овом времену,

петнаест година после тога. Али, у оном времену, то је било веома тешко, било шта добити, било какав папир, било шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали неке везе са штабом територијалне одбране када сте се вратили то у јуну месецу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У јуну месецу, ја колико знам, да нисам имао везе, сем директно са Благојевићем, потпуковником са којим сам директно отишао на Црни врх са мајором Андрићем и ту је значи на Црном врху је направљен договор између две бригаде, да јединица «Игор Марковић» обезбеђује линију која је, дужине, значи, ширине 3 километра према Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте рекли. Ви кажете, та Ваша јединица, да ли цела јединица од њих, колико, сто?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 184.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ових овамо 60?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, било је негде око 240, 250 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тих 250 људи цели јуни, цели јуни на Црном врху?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Цео, значи, јун месец су били сигурно са мном, од 28.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који месец, нисам разумела?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јун, до 28. јуна, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви су горе?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да. До тада су већ формиране те такозване замишљене границе. После направљени су ровови, одбрамбена зона, све комплетно и 28. јуна сам ја са јединицом се вратио у Зворник где смо добили, значи, прва три-четири дана смо били на железничкој станици у неким хангарима и након тога смо добили ову кућу од Алије Ефендића која је у самом центру града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево на питање, да ли сте имали плате то по повратку Вашем, оптужени Бранко Поповић, кога Ви сада овде зовете Марко Павловић каже: нажалост, имају плате, али главом да не би платили, потписана је плата. Али имате горе лепо написано са моје стране, рукописом, «нека их плати Стево Радић», па Вас ја сада питам, шта то значи? Он каже, главом да не би платили, плата је потписана? Изгледа да се они од Вас плаше или шта, да је та плата на силу исплаћивана? Зато Вас питам.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 250 људи је много, значи, ако је 184 човека значи припадало територијалној одбрани или Зворничкој бригади са терена, а од 64 која су припадала исто делом са терена, значи њих 32 је било директно из самог Зворника које је припадало тој јединици, 32 је било добровољци који су били ту на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Локални људи?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, 32 у јединици «Игор Марковић» је било са локалног терена, а 32 је било добровољаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Србије?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Из Србије, 184. значи из чете Цер и Јардан је било са терена, значи домаћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо чули. Шта сте хтели тиме да кажете?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, ништа, не видим како је назор исплаћивано, општина када је за неучествовање у сукобу, значи, да не учествује у рату, прихватио за плаћање јединице Драго Мићић који је из Цера. Значи, он је тај који је направио са

општином да врши плаћање, зато што није желео да учествује због богатства и имања које је имао. Ја не видим по чему је то сада назор било изнуде и остало. Мислим, заиста ми није јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете, 28. враћате се у Зворник?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Црног врха? А Ваш брат, где је за то време, од 06. до 28.?  
Да ли је са Вама горе на линији или?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесте, горе на линији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Има и када је долазио за Зворник, али не знам датуме. Значи, у једном периоду, сада не знам тачно датом када ме је, када су ме звали да је он направио проблем у Чelopeку. Који је то датум био, са Марком Павловићем сам тада био директно у контакту који ми је рекао, твој брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то после Вашег повратка у Зворник?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: После, значи говорим сада од 10. јуна када сам ја званично на Црном врху.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После колико дана Вас зове?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам ја тачно колико је то. То је у Чelopeку он направио два пута проблем, међутим, ранији проблем су правили још неки људи из Чelopeка. То је неки Марко кога су звали Лопов, који је исто правио проблем, значи, ушао горе на бину па пуцао по заробљеницима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вама то говори? Од кога Ви то сазнајете?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Сазнајем ја много штошта, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај Марко Лопов? Да ли је то неко из Ваше јединице?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не. Он је припадао територијалном делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Територијалној одбрани?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, Чelopeка, значи Чelopeк припада Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је његов командант обавештен о томе, од тог Марка Лопова?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам да ли је обавештен, али знам да је мени речено, што се тиче брата. Ја говорим сада искључиво само за брата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви сазнајете да Ваш брат два пута у Чelopeку прави проблем?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, речено ми је прво да је, пошто је ишао у нека извиђања, речено ми је преко радио везе да има проблем, везано за мог брата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је преко радио везе јавио?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам ко је то био преко радио везе. Ја сам дошао. Видео сам се са Марком Павловићем и он ми је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, кажете два пута? Да ли је то први пут или други то што причате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут је то што сада причате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, први пут. Тада када је ушао, пуцао је на оних 17 које је побио и не знам колико је ранио и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било 28. јуна за Видовдан, како стоји у предмету и према исказима сведока? Управо тај дан када Ви кажете да сте се вратили са Црног врха?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам тачно да Вам кажем. Значи, знам тачно да сам њега нашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте, ко Вам то јавља преко радио везе, ко Вас зове?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Веза која је била задужена, значи које је било у Стандарду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко из Стандарда?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, радио веза је постојала, значи, која је функционисала, преко мотороле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко Вам јавља?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где Ви долазите?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Долазим, значи, долазим прво у Стандард и из Стандарда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте тамо питали шта се то десило?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Некога, тражио сам од ових на портирници где је Марко Павловић, каже, у граду је. Одем до Марка и питам о чему се ради. Каже, твој брат је направио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Марка видели?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У граду, ја мислим да је то у овом, код општине ова једна зграда, не знам како се зове. Питам о чему се ради, каже, твој брат је направио проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто код Марка идете?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па сматрао сам да је он упућен у та збивања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто нисте отишли код тог Благојевића или Василића=?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, Благојевића сам сматрао да је могао да има тоалет у канцеларији, не би ни ишао ван канцеларије, према томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али рекосте, од њега добијате наређења?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесте, од њега добијам наређења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ваш брат је Ваш припадник Ваше јединице?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Нажалост, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, зашто код Марка, зато Вас питам?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Зато што је Марко морао знати о томе, јер су га обавештавали о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, значи, нема то ко, него, обавештавале су га све структуре, значи морао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ја сам схватила да сте Ви ишли у Челопек и да сте тамо брата видели?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, тамо сам га нашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, када сте Марка? Да ли сте прво брата видели или Марка, кога?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Марка, Марка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво одлазите у Стандард, питате где је Марко, а они кажу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Налазим Марка Павловића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У граду или у Стандарду?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У граду. Са њим разговарам, питам где је, објаснио ми је да је он још увек код кафане у Челопеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је рекао, зашто сте позвани?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да је побио неке цивиле, да је побио цивиле и да је још направио много већи проблем, значи, иживљавао се, малтретирао цивилно становништво које је ту било затворено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једном приликом или више пута или тог дана?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Тог дана, тог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које то цивиле, који су то цивили?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја не знам одакле су ти цивили, знам да их је био пун Дом културе, али не знам одакле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од када су били ту, да ли то знате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам. По мени би требали да су из Дивича, из Дивича и можда још неких тих околних места, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико су дуго боравили ту?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, ја мислим да је то било, само моменат, можда тај јун месец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цео месец?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Сигурно, значи, месец и после је негде можда до половине јула месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, када долазите код Марка, он каже, убио је неке цивиле?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам он објашњава, где су ти цивили?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Објашњава, у Дому културе у Челопеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви тада знали да има неких цивила у Дому културе у Челопеку, тада када Вас зове Марко?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не, нисам знао и отишао сам, значи, до Челопека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви до тада нисте ни чули?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, јер сам био на Црном врху, како бих знао шта се дешава у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питам. Да ли је знао Марко? Јесте питали њега, откуда ти цивили?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, значи нисам хтео да коментаришем, јер сам хтео са братом да расчистим везано за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Вам је он рекао ту вест?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте отишли сами или са неким у Челопек?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Отишао сам, тада је био Мија Павловић са мном и седео је испред ресторана, значи, сада како је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Марко није пошао са Вама, Павловић?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, мислим да није, да није ишао, не знам, не могу да тврдим сигурно, јер био сам превише бесан на мог брата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви долазите у тај Челопек?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Долазим у Челопек, видим брата дрогираног од пића, седи на некој столици поред пута испред Дома културе и те кафане која је од тог газде Јовановића, мислим да се звао Драго или Драгомир Јовановић, власник те кафане, која је на десет метара од тог Дома културе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви знали да ту има неки Дом културе?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не. Видео сам да то, пролазио сам туда када сам ишао за Козлук, али нисам обраћао пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Раније?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да. Ту сам раније виђао тенковску јединицу и једноставно ја нисам, шта имам да се сада оптерећујем око тога. Тако да, разговарао сам са њим, онако дрогираним, питао сам, да ли си уопште свестан шта си урадио, јеси ти нормалан? Ако ниси нормалан, дај више склањај ми се с очију. Каже, немам више с тобом шта да разговарам, ти си ово, ти си оно, тако да не бих сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он то урадио? Како Ви сазнајете шта је он урадио?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, рекао је, каже, побио сам их, побио сам их колико је требало, сада мени није то јасно уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте од некога другогa ближе сазнали шта је он тог дана урадио?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, сазнао сам после из прича, значи ту из кафане шта је урађено, јер, значи, чувари који су ту радили, они су причали по кафани шта је урађено и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то чувари, да ли сте знали некога?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те људе?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам те људе, јер заиста мени то ствара страховито велико оптерећење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ти чувари, ко су ти људи? Јесте Ви ту затекли неке чуваре када сте дошли?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква, редовна, резервна?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Носили су исту униформу, значи није било разлике између резервног састава и активност састава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су биле униформе?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Шарене ове маскирне, оне плаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плаве?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то неки људи са стране или људи из Зворника?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Мештани, мештани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мештани, баш тог места?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Мислим да су из Рођевића, да су из Рођевића, Рошевић, Пађине, барем одатле би требало да буду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А раније када сте туда пролазили, да ли сте виђали те стражаре око тог Дома, уопште неке стражаре?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, виђао сам раније тенковску јединицу која је после пребачена у Стандард и значи када сам одлазио овамо према Шепку, према целој тој територији, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када то, на који то период мислите?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, говорим за јуни месец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви сте се 06. јуна вратили?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете били сте тамо на Црном врху?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Црни врх, али сам морао и даље да обилазим терене, значи морао сам да идем да обилазим терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ипак сте пролазили кроз Челопек?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, пролазио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како када су они ту цео јуни, нисте видели стражара, а сада видите?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Стражари, ја сам видео стражара, значи између, значи, полицајца између Дома културе у Челопеку и кафане. Значи, у оном позадинском делу, значи говорим сада, брат је био испред мене, пут је био иза мене и онда сам видео човека, полицајца који стоји тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим том приликом када сте дошли, него раније док сте пролазили, да ли сте виђали ту стражаре, када сте ишли за Шепак?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јуну?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Нисам, јер сматрам да су претежно проводили време у кафани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сада не знате ни да су били, а сада знате где су проводили време?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, видите Ви да око кафане има доста, значи и полицајаца, имају ови у шареним униформама, војним, значи, али сам Дом као Дом, значи није ми одавао да постоји нешто унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте знали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Нисам знао, само сам чуо причу да је тај Марко Лопов извршио упад и да је из митраљеза пуцао по људима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, пре Вашег брата или?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, пре, пре брата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је тај Марко Лопов, кажете, он је?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Он је мештанин Челопека, али је он имао једну експлозију која је њему постављена и оштећене су му биле обе руке и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је, значи 1996., 1997., 1998.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је после.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: И мислим чак да је његов син да га је убио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог човека?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, Ви ту сада видите брата, шта се даље догађа? Колико Ви ту боравите?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па не више од можда десет до петнаест минута. Видим да, можда пола сата, нека буде и пола сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то био дан, ноћ?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, дан је био, значи то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које доба дана?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Три-четири сата поподне то је било. Знам да је било доста јако сунце и да је он био обучен у чојано одело са белом кошуљом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неку капу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Имао је шајкачу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао оружје?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Имао је оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је имао?



СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Имао је аутоматску пушку, пиштољ и неколико ножева који су муб или забодени у каиш, значи опртач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико га Ви пре тога дана нисте виђали горе на Црном врху?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, нисам га видео три, четири дана. Он је био у некој кафани ту у Челопеку, на врху Челопека, не знам како се зове та кафана. То је једина кафана ту, лево од пута, значи од Зворника према Шепку. То је наспрам Дома културе, има један пут који води горе према некој кафани, тако да је ту често долазио и три-четири дана је био пре тога ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте то сазнали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, сазнао сам после од ових, од мештана када сам тражио да видим о чему се ради, кажу, он је већ ту три-четири дана и долазио је и улазио, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се после распитивали, одакле ти људи ту, ко је њих ту сметио, ко их ту држи, зашто, који су ти људи, ти у Дому културе?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Речено ми је да је то људство из Дивича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте нам реците, одакле ти људи из Дивича сада ту?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, то људство из Дивича, оно се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте причали у истрази, па да чујемо, шта је то, који су то људи?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је људство које је тада разоружано, не знам када је то било разоружавање Дивича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то разоружао Дивич?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ратни штаб, јер оно је било задужено за то, за те преговоре, разговоре, за разоружавање становништва. Ко га је тачно извео, ја мислим да је војна полиција то извела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То разоружавање?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Разоружавање и мислим да је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чија војна полиција?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Војна полиција Зворничка бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, када?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја се сећам само тог једног момента када је напоменуто да је разоружан Дивич као најекстремније место, најекстремније место у зворничкој регији и да је одатле из Дивича 900 и нешто пушака, 945 или 954 пушке да је разоружано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је била та прича о којој сада причате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја мислим да је то, да сам то чуо током јуна месеца, током јуна месеца да је то било, а од када је то људство ту у Дивичу, то не знам, овај у Челопеку и да једноставно, то људство је чувало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, да видимо, када је разоружање, а када је њихово смештање? Јесу они разоружани пре Козлучана или после?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још пре?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Пре, пре Козлука, пре Козлука је то било, јер Козлук, Козлук мислим да је био тек на крају, што се тиче Козлука и да је то оружје ускладиштено у Стандарду, део у Стандарду, а део је био ја мислим у касарни Мали Зворник, јер ту је било доста ловачког наоружања и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте у истрази да је могуће да је у другој половини маја, да је то становништво разоружано?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Могуће, могуће, значи, јер ја у том периоду, значи нисам био ту када је то рађено, али значајније информације које су кружиле између мештана који су причали, значи из села Јардан, шта се радило, значи када пролазите и када видите да коментаришу у рову, значи морате нешто и упамтити. Када је шта одрађено то не знам, значи нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били присутни када су они разоружавани?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим директно у Дивичу, него у Зворнику?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, значи уопште нисам био присутан, јер нисам желео да идем на било какво разоружавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О томе сте у истрази причали. Испричајте нам то. Да ли сте Ви то одбили или шта?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам одбио то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је од Вас то тражио?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја мислим да је то, да је то Павловић тражио, мислим да је Марко Павловић тражио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Вас?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да. Мислим да је Марко Павловић тражио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Али не знам, да Вам кажем искрено, знам да је тада, да сам одбио, да су позвани Пиварски, значи група Пиварског, мислим да је била и Челетова група, то је из Чачка, Нишки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто сте Ви одбили то наређење да разоружате те Дивичане?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Сматрам да, пошто сам видео, значи, руководство општине СДС, Ратног штаба је желело да сво људство које је било присутно на терену, да буду под мојом командом, значи да их ставим у јединицу којом сам ја командовао. Пошто сам ја то одбио, видевши ситуацију, да веома тешко могу да контролишем људе и у мојој јединици, а камоли из других јединица, одбио сам, јер не знам ни ја, једноставно, нисам желео да људство које није провело, значи, једно време заједно или на обуци или било где, значи, три, четири, пет, шест месеци пре тога и да Ви будете сигурни у његове поступке, онда нисам желео да имам неких додирних тачака са њима, јер сам чуо, значи разних прича, о разним групама, о пљачкама, о многим стварима и нисам желео да учествујем, да будем део тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нису били припадници Ваше јединице, ти што су учествовали у пљачкама, убијању?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Било је и њих, али било је и њих, али, значи, против њих се и водио поступак и једноставно и од 1993. године се и водио поступак, значи, како у Шапцу, тако и у свим, значи, местима. Цела Држава је водила тада поступак против свих људи који су били у јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којих још, да чујемо? Против којих још је водила поступак Држава?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Водила је, ја колико знам, да их је позивала све на информативни разговор, значи из Руме сви који су били, везано за Тополу, значи, Миливојевић Слободана, званог Топола, била су два Миливојевића. Њих је позивала, хапсила, онда Нови Сад, Шабац, значи то постоји званично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Рекли сте у истрази да сте дошли у сукоб са Ратним штабом?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због тога што сте одбили наређење да разоружате и онда је то одрадио, ко, Пиварски?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Пиварски, Пиварски, Нишки и не знам да ли су Гогићеви били и ова Челетова група.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био Пиварски?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Пиварски, Пиварски је био родом из Сомбора и он је имао групу од мислим да ли је био из Сомбора, Зрењанина, негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је то нека јединица његова била?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесте, то је његова група која је била са хрватског ратишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико их је било у тој групи?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Можда тринаест, петнаест највише, у тој групи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме су они припадали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ратном штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Нишки?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Нишки је прво припадао СДГ и после упада у Челопек, у Дом културе, где је малтретирао, тукао то заробљено становништво, он је био избачен још раније из СДГ, да ли је већ раније направио неки проблем па је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је он то упао у Челопек, како Ви то знате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја мислим да је тај упад био током, током јуна месеца и да ми је то речено да се представљао као Жућа. И онда је он доведен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Нишки?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Нишки и онда је он доведен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Вам је то речено?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Мислим негде између 10., 10. и 15. јуна, у том термину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, када сада кажете малопре да сте први пут чули да постоји Челопек 28. јуна, а сада кажете речно Вам је између 10. и 15.? Рекли сте да сте први пут чули да су људи затворени у Челопеку тог дана када је Ваш брат убио те људе, а сада кажете, чули сте да је он упадао у исти тај Челопек између 10. и 15. јуна? Значи да сте знали и раније?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Само да Вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли разумете?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, пошто се он представљао лажно да је Жућа, значи тражио сам од мојих да га доведу, где је и добио тај Нишки батине, зато што се представљао као Жућа, а да ли је у Челопеку било тада или не, то не знам. Значи, он је добио батине од мене, само због тога што се представљао да сам ја. А тада, значи када ми је речено да се представљао и да малтретира људе у моје име, ја сам онда одреаговао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сазнали тада да су неки људи ту заточени? Кога је могао да малтретира?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не, он је доведен на Црни врх, значи, ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем, али где то малтретира људе? Шта Вам је речено, где их малтретира?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Речено је да је у Дому културе, међутим, ја то нисам узимао за, значи док ја не видим својим очима, значи ја то нисам узимао нешто за озбиљно, него, једноставно сам интервенисао због тога што се лажно представљао да сам ја. Е о томе се, значи само ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је те Дивичане, да ли сте још нешто сазнали? Кажете, Пиварски и Нишки су разоружавали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте после сазнали, како су ти људи доспели у тај Дом културе, ти цивили из Дивича?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не. Не знам, није ми јасно уопште због чега су ту уопште и држали то људство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, да ли су ту биле и жене и мушкарци или само мушкарци?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Само мушкарци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нисте ништа чули како се они ту нађоше?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, нисам ни улазио у то, јер ме није интересовало, а ко је шта радио, нека одговара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Вас није интересовало, ту сте на тој територији, Ваша јединица, помињу се људи из Ваше јединице? Кога ће да интересује?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Само моменат. Пошто сам ја био задужен, значи за чување територије, горе на Црном врху, за та три километра за која сам био задужен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо то.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Са својом јединицом, то је 250 људи који вам је на терету, не говорим на ком терету, значи, говорим, морате водити рачуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваша одлука, није Вас нико терао, је ли тако?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте добровољно на ратишту, није Вас нико принудио, је ли тако? Добро?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Тако да сам ја и у самој јединици имао проблема што се тиче бежања кући, напуштања линија, обе јединице су напуштале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Горе?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да. Значи ја сам имао исувише проблема да би одржао ту линију одбрамбену линију и према зворничкој регији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Што се тиче, значи каснијег периода од 28. ја сам морао обилазити сва та четири пункта за која сам био задужен и директно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ово већ доле у граду, код моста?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, од 28. јуна па до.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То говоримо после 28. јуна?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, говоримо после 28. Тако да сам ја у периоду од 06. јуна до 28. јуна, значи, имао извиђања, имао чување те линије, Хајвази-Мемич-Орлић, кота 602. Имали смо девет пута упад «зелених беретки», покушаја пробијања, класичног пробоја. Значи, то је успело да се врати, да не дође до пробоја тог празног простора, нечуваног просотра према Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, везано за ова догађања у Дому културе, у истрази сте говорили да имате Ви сазнања да је то неко радио. Ко је то радио?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, једино ко је могао да доведе људство из Дивича и да буду чувани, једино је могао Ратни штаб или је чак, постоји могућност,

пошто је то сам јун месец, да је постојала одлука и од Благојевића за смештање. Сада не знам од њих ко је у томе имао, значи, не могу рећи сигурно, наређење је од тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одлука Благојевићева коме, упућена би требало да буде?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Територијалном делу, значи, ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ко спроводи наређења, Благојевића?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Марко Павловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као, у ком својству?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Он је био тада начелник територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро,. А шта ради територијална одбрана када већ постоји Благојевић и војска, кажете, већ се формира и тако даље?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам у ком су они садејству и који су им, који су им параметри, значи, ја не могу сада да тврдим параметар, територијална одбрана руководи војним делом где је постављена већ, ја кажем то, постављена, постављен званичан официр који ће формирати војску, формирати Војну пошту 8469. Значи морале су постојати одређене предрадње до формирања и саме Војске Републике Српске и војних пошта по Републици Српској. Ко је ту имао шта, ја не могу рећи, нити могу било шта потврдити, јер не знам њихове параметре, какве су они имали између себе. То је најкраће речено, значи, не знам како другачије да се изразим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за које то друге сте казали да имате сазнања да су неки други радили неки злочин у Дому културе? У истрази сте причали, да сте причали и са братом и са можда још некима, да нису ови оптужени, него нека друга лица? Кога Ви знате од наших оптужених?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да ли су оптужени присутни?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Како да не, ево, окрените се, погледајте. Да ли знате некога? Ја сам Вам имена прочитала њихова.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, ја познајем овде три лица, али колико знам да нису улазили у Челопек, значи из сазнања, значи односи се, барем оно колико сам ја добио, према Синиши Лопову, према Драгићевићу и према, према Шевићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којем сада Шевићу? Није то наш отпуежни, то је из другог предмета. Полако не морате Ви тако брзо. Хоћете да устанете, молим вас, ево шест има. Ви кажете, којих троје знате а које не знате, ајде погледајте.

**Констатује се да се сведок окренуо према оптуженима и показује на оптуженог Драгићевића и изјављује: «Драгићевић», показује на оптуженог Филиповић Синишу и изјављује: «Синиша Лопов».**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога још знате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, њих двојицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте малопре тројицу, који је трећи?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Мислио сам на Шевића, а Шевић није ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ове остале људе?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Можда из виђења, али не да су улазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не да су улазили, него да ли знате људе уопште?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Марка Павловића познајем.

**Показује на оптуженог Бранка Поповића и изјављује: «Марка Павловића познајем».**

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Брану Грујића.

**Показује на оптуженог Брану Грујића и изјављује да је то Брана Грујић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ову другу двојицу оптужених, не знате'

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите. Да ли су ова двојица Лопов и Драгићевић били у Вашој јединици?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Они јесу били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули да се њима ставља на терет да су улазили и они пар пута у Дом у то време?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам то у оптужници, значи, када је мој брат 17. фебруара прошле године ухапшен, прочитао оптужницу где сам видео њихова имена, а ја не знам да ли су они улазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Ви знате да су они били на територији општине Зворник у јуну месецу 1992. године или не?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесу, били су на територији и били су са мном на Црном врху.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су одлазили у град?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Вероватно јесу, значи, вероватно су одлазили, али, значи, не могу сигурно тврдити, јер сувише је, не знам како да Вам објасним. Линију коју смо чували, морам Вам објаснити, значи та три километра, ја сам са дванаест људи редовно ишао на 300 до 400 метара испред те одбрамбене линије да бих видео сва дешавања, шта се дешава у тој зони. Значи, комплетно извиђање, значи почев од најосновнијих ствари, ломљења гранчица, опушака, до свега, значи има ствари које смо ту и постављали због ознаке да се неко прикрада терену и тако даље. Значи, имали смо ситуацију када је комшија комшију хтео да изненади ноћу и упао је код њега, значи из правца Калесије, значи из правца Тузле према његовом рову и овај га убио, значи комшија до комшије су били, значи кућа до куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то други, опет Вас, трећи пут питам, за која имате сазнања да су радили неке злочине у Дому културе, а да нису ови који су код нас оптужени, који се помињу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, то је оно што сам

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим тог Марка Лопова?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Марка Лопова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је жив тај Марко Лопов?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, 1998, 1997.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, убио га је син?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Син га је убио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте чули да је он радио и од кога?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Он је, он је упадао у, упао у Дом културе и пуцао из митраљеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, то би требало бити јун месец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не може да буде фебруара, ако су они били ту у јуну. Ко Вам је то рекао да је он упадао?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је био Драго Јовановић који је власник кафане. И он је сам рекао, каже, и Марко Лопов је упадао пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Марко?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови нису?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: А ови нису, значи и Марко Лопов је упадао пре твог брата, па ништа. Значи да је постојало, да је то већ Марко Лопов сам упадао, упао у Дом културе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је он упадао, значи да други нико није упадао или је и он и још можда неко?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па још, али, да ли је то био неко из Гогићеве екипе, да ли је то неко из Симе Четника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што Ви знате, немојте претпоставке, немамо сада ни времена. Реците нам о том Гогићу, нисмо ништа о њему чули. Ко је тај Гогић?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Гогић је предводио јединицу радикала из Лознице. Иначе је добио униформе од МУП-а Лозница и са тим је дошао на терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви то знате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, видео сам, нема шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да је униформа од МУП-а Лозница? Да ли пише МУП Лозница? Јесте чули или Вам је неко рекао?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, њихова сама прича да су они добили од МУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они полицајци?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, они су боксери.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико тих боксера је добило униформу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, негде око двадесетак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било у односу на Вашу јединицу, кажете Ви се званично успостављате као командант 27.?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Мислим да је то било негде око, између 15. и 20. априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да они долазе?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте ту већ?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, ја сам ту већ од 07. на 08, а они су већ ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте били ту када они долазе? Где се они распоређују, ко њих прима, под ким су они, како то сада иде?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Њихово исто припада Ратном штабу, значи, исто су они добијали наређења од, тада је Ратни штаб био, значи полиција је припадала Ратном штабу, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су они, полиција или добровољци?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Они су добровољци, само су у полицијским униформама. Они су имали улогу да спрече пљачку, међутим, нисам баш сигуран да су баш успели да спрече пљачку од свог сопственог рада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од свог'

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Од свог сопственог рада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рада'

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њима дао улогу да спречавају пљачку? Кажете, имали су улогу да спречавају пљачку?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам ко је био тада, командир полиције или, јер њима је морало командир полиције да да наређење. А ко је полицији дао наређење, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, кажете, Ратни штаб им даје наређење?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи да им је Ратни штаб давао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не значи, не мора да значи што ја кажем, Ви сте рекли, Ратни штаб им даје наређења. Сада кажете полиција. Да ли је то исто?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Пошто је полиција потпадала, значи, под Ратни штаб, онда је Ратни штаб морао дати наређење или, значи, полиција је имала свог командира или начелника или шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полиција Зворника?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како Ви знате да су они потпадали под Ратни штаб?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Све један човек који је долазио на терен, значи морао је да се пријави Ратном штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А мислите на ове добровољце што долазе?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, сви ко год је на терену, морало је да се има увид. Увид је значи имала и полиција и Ратни штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то су добровољци, али, кажете полиција је потпадала под Ратни штаб?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На коју мислите?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи у време ратног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У време ратног?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Ви знате ту, да ли сте знали некога из полиције ту у Зворнику? Помињали сте нека имена, ко је био начелник, ко је био командир? Само пазите на тај ту псеудоним, ако, бар да испоштујемо то што смо Вам дали псеудоним.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај био неки полицајац?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесте, овај први.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, «К».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био начелник или командир или како?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Начелник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком то периоду?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, сам април, био је ту, да ли Тихомир или Титомир.



ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он полиција?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, полиција исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте сигурни?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Национална безбедност, полиција, значи припадао је тим безбедоносном делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, безбедносни део има и у војсци и у полицији, је ли тако?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Разлика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Титомир је био у полицији?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, полиција има унутрашњи састав, значи, обезбеђења, а војска има, значи, спољно обезбеђење границе. То је разлика која постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кога сте још знали од полицајаца, неких да кажемо из тих неких малокомандних структура до тог 19. маја и после да видимо у јуну?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ерића, Ерића сам знао, од овог Ерића. Три пута је био послат на једну исту зону контроле или обиласка контроле, што се никада то не ради, значи, одеш у једном правцу, а вратиш се у другом. Не можеш ићи нон-стоп једном те истом линијом, због саме расподеле извиђачког дела «зелених беретки» који су били распоређени по плану и програму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Ерић, Славко или Миле?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не, Ерић, Ерић, он је погинуо тада у тој операцији, то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, знамо. Да ли сте још некога имали полицајца да Вам је овако име неко, неки командир, начелник по слову «К», да ли се сећате имена неког?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, знам то у каснијем периоду од 1995.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не, 1992. године, мај, јуни?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ако имате неко презије, реците ми?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маринко Василић, да ли Вам нешто говори?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Маринко Василић, јесте, Маринко Василић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био он?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја мислим да је он био командир, али не знам, не знам које, да ли је крим. службе или нешто, или је можда чак у том интервентном делу полиције, али знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неког Милоша Пантелића?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Милош Пантелић? Можда из виђења, овако, фотографија, али, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Лознице, исто неки полицајац, да је дошао за начелника? Да ли сте чули нешто о томе?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, чији су били ови Гогићеви, осим Ратног штаба? Ви рекосте Ратног штаба, је ли тако?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Они су били Јекићеви, начелника полиције Лознице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Лознице?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овог покојног?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, обично тако сведоке обрадују са цвећем и са венцем, да не би остали оштећени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али када су дошли ти Гогихеви у Зворник, какве сада везе има Јекић са њима у то време, да ли Ви знате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, једино ако није по политичкој линији, али колико ја знам, Јекић је из Београда дошао за Лозницу да буде начелник или, е сада, коју улогу, какву улогу, каква је контрола и шта је било, значи, до 19. маја, може да се рачуна да војска и полиција да су вршили постављање својих кадрова и разрешавање својих кадрова до тог периода. Од 19. маја, када је Војска Југославије, Југословенска народна армија, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Напустила, добро?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Напустила, значи није имала више ингеренције и када су почеле од 19. маја да се стварају Војска Републике Српске, онда Војска БиХ, значи у муслиманском делу, у хрватском делу, такође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта онда?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Свако је имао, значи, то су претежно кадрови који су били овде и који више нису имали могућности да раде због држављанства и због рођења у том делу терена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам схватила, који су били овде, где овде?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, који су били на служби у Београду и у Србији, значи по месту рођења, они су припадали Зворнику, Шеховићима и шта ја знам или Сарајеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па су се тамо враћали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Они су се враћали, тако да они више, значи, овде руководство није дозвољавало њима тај рад, учешће у том безбедоносном делу, него су их враћали на своја матична огњишта. А то се исто десило и у касарни у Сарајеву, када је подељено то војно руководство, значи официри виши, нижи и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде имамо исто у предмету неке догађаје који су се десили на пољопривредном добру Економија у првој половини маја. Ви сте у том периоду били у Зворнику. Да ли Вам је то познато, да су ту неки људи држани?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесам, што се тиче Економије, значи, сазнање да је било људство на Економији које је било заробљено, број ми није познат и колико сам ја био упознат, да је то Гогихева јединица била задужена, значи за Економију «Нови извор».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Задужена, за шта?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: За чување, за обезбеђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чување, а за стављање људи, за заробљавање?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ко је ту држао?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, заиста не знам, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама рекао да је Гогихева јединица чувала?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, овако, то је, значи, мислим да је то у термину од 06.06. до 08. јуна, док сам ја још у Зворнику долазио, мислим да се десио инцидент да је један побегао са Економије, једно или два лица и да је једно лице било рањено и је побегло у правцу преко реке Сапне према Незуку-Сапни-Међеђи, том делу, значи преко Челопека да је тим делом. Да ли се организовала потера, то сигурно јесте, колико знам да је то лице које је успело да побегне, да је отишло ван

територије Босне и Херцеговине и да је касније било учесник у сведочењу, што је било ово Сарајево, Брчко и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се десило на Економији?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви сазнали да су људи били заробљени, кажете, знам да су били заробљени, али не знам колико?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, ево то је било 06., од 06. до 08. јуна и то се чула пуцњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули у мају да су били људи тамо, да су била нека убиства, неко набијање на колац?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули то?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неког Бубицу, неког возача? Помињете Јефту Суботића у изјави?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Бубицу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Директора «Глинице», његовог возача да је убијен. Да ли ст чули за то? Били сте у том периоду, у мају, кажете, у оптужници тако стоји, да се ставља на терет неким лицима?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Што се тиче Јефте Суботића, знам да је имао возача, али сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да се тај возач звао Бубица, да је имао надимак?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Чуо сам за надимак Бубица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за тог човека шта му се догодило, јесте га видели?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, значи, нисам имао прилике да ја видим то, јер они су у «Глиници», ја не знам да ли је Јефта Суботић уопште и био ту на терену у време рата или је био у Београду, на Новом Београду, где му је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате тог човека?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, једном сам га само онако летимично видео у његовој «Опел Омеги 3000».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо, у Зворнику?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У Зворнику само сам га једном летимично видео, а после тога, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, не знате'

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Нисам имао контаката.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да су на Циглани били заробљени људи?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: На Циглани јесам, али то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуни, јули, то баш Ви када сте били ту?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Чуо сам то, али то тек касније, на пример, 1992. године када смо ми ухапшени, то је било 28., 29. јула, па смо тих месец дана провели у Бијељини, тада када сам дошао у Зворник, значи сам чуо од мештана у Челопеку да је било ту, значи и на Новој Економији, «Новом извору», да је било људи који су били заробљени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неког Пуфту?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Пуфту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки Дарко Јанковић из Краљева, јесте чули тако нешто?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Дарко Јанковић, Пуфта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да? Да ли сте чули за таквог неког човека?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, за Дарка не. Био је један Дарко који је протеран ту из СДГ, али он је Ваљевац и он је протеран због крађе горива, које је крао са пумпе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, да се вратимо на тај 28. јуни. Ви кажете, Ваш брат, шта се дешава са њим? Побео је те људе и шта се онда дешава?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ништа се онда са њим када сам разговарао тих петнаестак минута до пола сата колико сам био тада у Челопеку, објаснио сам Вам то, ја сам се окренуо и отишао, значи, видим да нисам, да не могу са њим уопште да обавим било какав разговор, јер је толико био дрогиран од пића, а колико ја знам, узимао је и таблете, тако да то је изазивало раније, значи пре уопште што је било рата, значи знам шта се дешавало кући. Значи, оног момента када попије алкохол, коњак који је пио и таблете за контрацепцију, изазивало је такво лудило око њега да није знао од осам до дванаест сати уопште шта ради. Значи, долазио је кући, лупао је врата, прозоре, малтретирао је оца, мајку. Ја сам имао сукобе три, четири пута са њим, физичке сукобе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошло до тога да се опет врати са Вама?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Једноставно, ми је говорио, ја пазим на тебе да ти будеш у животу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко каже?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Брат. Ја кажем, мени ти не требаш, човече, иди својим путем, немој само да ми ствараш проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А плату је примао?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ено га на списку тамо, члан јединице «Игор Марковић». Показаћу Вам то сутра, нећемо данас стићи. Добро. Шта се дешава, зато што је он побео те људе, шта се са тим дешава?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ништа, ја сам рекао тада и Марку Павловићу, ако је то тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Завршите нам о том разговору. Ви кажете он је све то морао да зна, он је то организатор свега. Нисам то схватила, за Марка Павловића.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не, нисам говорио о организатору, него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не организатор свега, него упознат је са свиме?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи разлика између организације.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, није добро ако кажете тако, Ви сте рекли то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мој исказ се неће ценити у овом поступку, него сведока. Изволите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ваша питања се цене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Моја питања? То Ви цените. Изволите.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, да је упућен, обавештајна служба која је тада формирана, значи имала је тада коме је подносила извештаје. Извештаје су морали подносити Ратном штабу. Значи, све што се дешавало на терену је морало бити записано и протоколирано Ратном штабу. Ко је био командант, да ли ја, Марко, Жика, Пера, значи то је мање битно, али је морало бити у писаној форми, протоколирано, јер то су правила сваке обавештајне службе која ради било где у свету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, и какав је разговор био Ваш са Марком када се то догодило?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам тражио од Марка да брата лично стрељам пред целим градом из једног разлога, да би се зауставило сво то, сва та анархија, све то малтретирање, мучење и остало и он ми је рекао да то иде Шапцу. Ја мислим да је он тада био хапшен и да је одвођен за Шабац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 28. јуна?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја мислим да је био одвођен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, други пут?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, прво сте причали у априлу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сад апричате ово?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли мислите или знате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Знам, значи знам да је одвођен за Шабац и да мора то стајати у документацији у притвору у Шапцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што су ухапшени и спроведени у Бијељину?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сада нешто најновије што чујемо, то нам није рекао ни оптужени, добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Није стигао.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: А ово што се тиче Бијељине, значи, он је остао после пуштања, после нас, 15, 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто сте Ви тражили од Марка дозволу да убијете брата? Кажете, тражио сам од Марка да га стрељам?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Зато што, значи, ја да сам лично видео да је то урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да ли је он лично видео?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не. Значи, постоји, значи да је постојало лице које је видело шта је урадио, значи да ми је веродостојно, да ми је преносио шта је урадио. Међутим, ја питам Марка, да ли си ти лично видео, каже, не. Ако си лично видео и гарантујеш то што ми причаш, ја ћу га лично стрељати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, нико ни не каже да је он лично видео. Да ли има неко да је лично видео? Да ли Вам је причао овај Драго, шта сте малопре причали, да је убио 17 људи?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи да је морао бити ту, значи мора бити и чувар, мора ту бити значи оии који су чували тај Челопек. Значи мора постојати лице које је видело. Значи, нема шансе да не буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је то било? Не знам о чему причате? Да ли сте питали тог Драгу, да ли Вам је рекао да је убио људе или не? Мало пре сте рекли да јесте?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да. Одакле он може да види из кафане, када седи у кафани. Он као власник није излазио да гледа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било са тим телима, да ли сте се распитивали, да ли су ти људи убијени или не?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, то сам чуо касније да су тела однета, да су однета као и четворо лица да је, које је вршило утовар да је ту извршена ликвидација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте то чули?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То сам, значи, чуо касније у затвору када смо били у Бијељини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се дешава од тог 28. јуна до 28. јула? Ви сте још месец дана ту на терену?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Још месец дана, значи, пошто смо имали званично наређење од потпуковника Василића да извршимо комплетан преглед робе која се шверцује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте рекли, враћате се са Црног врха?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Враћам се са Црног врха.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Смештате се у те железничке бараке? А брат? Шта је са њим?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Брат је ту и на Црном врху и на железничкој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јулу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је у Шапцу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, не знам он је био свега можда два дана у Шапцу. Он је након два дана поново се вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како се дешава то да сте Ви ухапшени и због чега?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ево овако. То је због афере «Голфови» који су тада, где је рањен шверц из ТАС-а, ту је било 4.700 комада, значи, информацију коју смо добили је било од војне полиције, да се врши шверц «Голфова» и репроматеријала који су коришћени за склапање «Голфова».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је добио информацију о томе?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам лично добио од војне полиције, значи од полицајаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије војне полиције?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Војне полиције, значи војни полицајац који је са супругом и двоје деце у новом «Голфу» био заустављен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуда та информација код Вас?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Зато што је заустављен на пункту, контролном пункту где сам ја био и добио сам, значи, информацију да се то, шта се ради. Тако да су ти «Голфови» пребацивани овамо, шверцовани за Србију и из Србије је ишло пут за Румунију, било је за Пољску, за Бугарску и ја сам директно дошао, значи у сукоб у јулу месецу, ја сам ишао, то је негде између 05. и 10. јула, ја сам ишао горе на Пале, где су ме примили министар Велибор Остојић и Биљана Плавшић, везано за та догађања око «Голфова» и око тог шверца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви ишли то самоиницијативно или Вас је неко позвао или шта?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Самоиницијативно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да то пријавите?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да. Међутим, пошто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Пале сте ишли?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се дешава?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Велибор Остојић ме примио на разговор и упутио на госпођу Биљану Плавшић која је дала обећање да ће послати јединицу да то све извиди и да регулише. Међутим, послата је јединица, специјална јединица Каришика да изврши наше хапшење, значи јединице «Игор Марковић» која је била тада смештена у кући Алије Ефендића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То оно у граду?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У граду, да, где тада није дозвољено да дође до инцидента и рекао сам, значи самом Каришику да слободно иде на Пале и да пренесе господи са Пала, да све што буду преносили преко територије Зворника, значи, било који ауто, мора имати писмено да Влада Републике Српске, са седиштем на Палама, значи, број мотора, број шасије, возач, подаци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте то рекли?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је, значи, било негде 11., 12. јула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно када сте ишли?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, то сам рекао и између, мислим између 06. и 07. би требало да буде тада и у том периоду, значи у првој половини јула, значи, негде до 11., 12. би требало када су они послали Каришика са својом специјалном јединицом да изврши хапшење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сада они долазе Вас да хапсе?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, знате како, када некеме разбијете канал шверца, онда прво морају Вас да хапсе, да Вас уклоне, да би тај шверц могао нормално да пролази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се десило са тим министром Остојићем?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ево овако, тај министар Остојић, значи, ја сам тада ушао у директан сукоб са министром Велибором Остојићем, са министром унутрашњих послова Мићом Станишићем, са командиром Пала Јовичићем, начелником станице на Палама Јовичићем, са Малком Короманом, командантом специјалних снага, са Каришиком, са Момом Мандићем. Момо Мандић је био министар правосуђа због самог откривања тог канала шверца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се десило Остојићу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Остојић је, значи, мислим да је то било негде око прве половине јула је пролазио са 30, можда 33, 34, 35 возила «Голфова» према Београду, значи извршен је попис, значи он је то имао као документ, да у име Владе да врши превоз тих «Голфова».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Србију?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, у Србију у замену за материјално-техничка средства, значи, то је питање сада шта је све то, шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Куда је он то пролазио?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Пролазио је, значи, морао је имати комплетно обезбеђење. Један канал је ишао преко Зворника, други канал је ишао преко Шепка и трећи канал преко Бијељине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, физички, где је прелазио границу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја Вам говорим, значи, Каракај, Зворник, Шепак, Зворник, значи то је зворничка регија и Павловића мост, то је бијељински део. Значи то су та три канала која су функционисала везано за тај шверц тих «Голфова». И због тог сукоба, значи због свега тога што је откривено, је дошло до сукоба, значи до налога за хапшење. Дана 25. јула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки инцидент сте помињали да је Ваш брат направио?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, у повратку, то је значи око 15. када је превожено тих 15, тих 32 до 35 возила, у повратку их је враћао аутобус, значи све те возаче који су припадали тој јединици, специјалној јединици Малка Коромана, враћао и онда су заустављени на контролном пункту на излазу из Каракаја према Црном врху.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је зауставио?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Зауставила их је моја јединица, значи њих седам, осам људи је било ту из јединице које је било присутно. Тада је мој брат пришао и тражио, није он знао да је то министар Велибор Остојић, тражио је документа, овај му је давао документа и говорио, ја сам четник, ја сам партизан, не знам ни ја више, вероватно човек ни сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш брат?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, Велибор Остојић, министар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, ја сам четник, ја сам партизан?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: И онда је брат ударио га по руци и извео напоље и бацио га на траву и терао да пасе траву, министра. Пошто сам ја знао да ће доћи до правог проблема, тако да сам тражио помоћ од Мирослава Богдановића који је тада био у парламенту, да поставе значи људе који су обавештајног карактера, јер ће доћи до свега, до ликвидације, до много чега ће доћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије ликвидације?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи комплетне јединице. Е сада о чему се ради. Значи, Савезни СУП који тада није имао ингеренције на територији Републике Српске је донео, донео захтев, уствари, дао је црвену потерницу за свих 84 лица која су тада ухапшени. Црвена потерница Савезног СУП-а је била ликвидирати приликом хапшења. Значи, то значи црвена потерница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Вашом јединицом?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да. Међутим, пошто је Мирослав Богдановић преко својих, значи војног дела поставили су људство везано за обавештајни део, везано за Скупштину, приликом упада, можда око хиљаду тих полицајаца које је учествовало у хапшењу, пут, значи, касније сам сазнао од самог Богдановић Мирослава, да је из Београда из парламента интервенисано и тражено од Пала да им објасне, шта се дешава и какво је то хапшење у Зворнику, о чему се ради. И само тим поводом смо ми остали у животу, иначе смо били планирани да се пустимо низ Дрину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви сте сви били ухапшени и где сте?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: И транспортовани, транспортовани смо у МУП Бијељина, значи полицијска станица у Бијељини, значи где није давано ни хране, ни воде, нити било чега, значи, млађени смо како је ко стигао од ових специјалаца. Улазио је, ломио је и тако даље. Значи, чуло се то данима и данима како се ломи ноћу. Ја оно што сам успео, значи од ових полицајаца, значи који су радили тада у



полицијској станици Бијељина, захваљујем им се на разумевању који су скупљали тада храну, бонове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте били у Бијељини?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Тридесет дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то резултирало неким поступком против Вас?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесте, резултирало, резултат је поступак који је вођен и који је током прошле године добијено да је тај поступак, да сам, да немам више никаквих оптерећења, значи да немам одговорности, да немам кривично гоњење, било шта. Значи, ја тај папир имам, међутим, ја то могу да Вам донесем ујутру или шта ја знам када будем доносио, па да донесем и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, све ћете нам ујутру донети, ја сам тако схватила, пошто имамо два дана, је ли тако?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја бих само желео додати, ако није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви осуђивани тамо у Шапцу, шта је било?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У Шапцу сам, значи, у поступку који се водио од 05. новембра 1993. године за ратни злочин када је вођен кривични поступак из чл.142. где сам исто био у предмету са братом, кажњен сам са четири месеца затвора и 2000. године сам ишао доле према Прешеву за обезбеђење камиона и тада сам носио неовлашћено оружје које је припадало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нисте кажњавани за нека дела везана за територију општине Зворник, где се дешавало?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, само за оружје које сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само за оружје, добро. Помињете неког човека који је убио у Челопеку неких 754 људи?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај човек?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је, једно лице, значи почетком јуна у пролазу, значи у комбију који сам возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког јуна?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Почетак јуна, значи, то је значи негде до 10. јуна, између 06. и 10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1992. године?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, 1992. године, мене зауставило и напоменуло и рекло ми да је, ја не знам да ли се он хвалио или уопште, значи нисам га схватао тада озбиљно, да је он преко 700 људи побио, 740 или 748 или 750 људи да је он побио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи на територији, значи, није могао да их у борби, да их у борби ликвидира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На територији, наравно, све је територија.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: На територији Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, то може бити, значи нисам га ја питао када, али то само може бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га питали? Да ли је тај човек ту неки локални или са стране?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је локални. Знам да су му дали надимак Џелат, да је родом, да ли Тршић или Табанци. Значи, ја могу да га опишем како је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте нам описати, шта нам то вреди.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: И значи она сазнања која имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га питали, где је он те људе убио на територији Зворника?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, ја само знам да је 1993. године на Горњем Снагову да је заустављен са комбијем и да је убијен, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај човек?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да је ликвидиран, значи, по принципу рада, одраде те ликвидације, значи, постављање балвана и остало што је припадало само начину одраде националне безбедности за ликвидацију особа која, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кажете, почетком јуна сте Ви?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Почетак јуна и значи после је било, виђао сам га крајем јуна, у току јула месеца, значи, три, четири пута сам ја њега у пролазу срео, тако да, значи нисам тада схватао да, значи немогуће да буде толико побијених. Значи, није ми било логично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како, кажете да је изгледао?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Он је, значи тада како је изгледао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тада?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, висине је не више од 180, значи нешто вишљи је био од мене, максимум 90, 95 килограма, значи мало је дебљи био, имао је светлију косу од моје, запуштену, значи, коса му је била дужа, значи, запуштена коса, масна, шта ја знам, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неког Тору, мајор Торо или тако нешто? У истрази Вас је питао судија?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, мајор Торо?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Торо, да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, требало би да је припадао СНО, требало би да је из Краљева?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: СНО?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећам се његовог лика?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ако је СНО, онда су они једино били на Горњем Снагову и то су у периоду негде од 10., 11., 12. април 1992. године били присутни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неког Зокса?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Зокс, јесам, он је родом из Краљева, не, не знам да ли је припадао СНО или је припадао Пиварском. Једном сам га срео у «Алхосу», значи, онако висок момак, можда тако 185, сувоњав, мислим да је имао минђушу једну у увету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су униформе имали Ваши, јесу били уредни ови из Ваше јединице «Игор Марковић»? Јесу сви имали једнообразне или какве?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам тражио од општине и од Ратног штаба да се ураде униформе за јединицу «Игор Марковић» којој је то дато одобрење и «Везионица», мислим да се зове «Везионица», звали су је «Везионица», она је урадила те униформе заједно са тим прслуцима где је напред било за шаржере и позади је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали сви исту униформу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве сте носили ви из Ваше јединице?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је била, она није класична униформа била као што је носила Југословенска народна армија, она је маскирана, нити је била као Арканова, као што је она имала маслинасто-плаву неку нијансу. Она је била више зелено-маслинаста, значи, шарена униформа која се разликовала од других.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирна?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, маскирна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су сви носили увек ту униформу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, свих 34 које је било у интервенцијама је носило. Минобацачлије нису носили, значи, којим је командовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када нису на терену, када су у граду, да ли су морали да носе сви или не?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнања?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, Ваш брат је имао ту чојану ношњу? Откуд то?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Тешко је, ја сам увек говорио да, тешко лудаку ући уопште у траг шта размишља. Значи, не знам. Он је претежно можда седео по кафанама, слушао шта се припрема, шта се ради, тако да, ето. Није ми јасан, значи, мени као брату није био јасан. Све време и без обзира што је он прошле године умро, али никада ми није био јасан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми ћемо данас да прекинемо. Значи, сутра ћемо наставити у 9,30 часова.

**Суд доноси**

## **Р Е Ш Е Њ Е**

**Да се главни претрес прекине ради истека радног времена, а наставиће се 07.09.2006. године у 9,30 часова.**

**Довршено у 14,55 часова.**

**ЗАПИСНИЧАР**

**ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА**